ул. Фрунзе 10
Институт сов. стро...

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 298 (5972) | 27 снежня 1937 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

АБ ХОДЗЕ ІЛЬНАЗАГАТОВАК ПА БССР. Пастанова Совета Народных Камісараў БССР.
АБ СКЛАДАННІ КАРМОВЫХ БАЛАНСАЎ У КАЛГАСАХ. Пастанова Совета Народных Камісараў БССР.
ПЕРАДАВЫ АРТЫКУЛ — Расціць і выхоўваць кадры агітатараў.
Куставая нарада па пытаннях падрыхтоўкі да сяўбы.
62 гадзіны ў паветры.
Пачаўся пяты тыраж Пазыкі другой пяцігодкі.

АРТЫКУЛЫ:
Хвашчэўская. — Мы неслі ў масы словы большэвіцкай праўды.
В. А. Ляўданскі. — З ахвотай буду працаваць і надалей.
М. П. Кабернік — Замацуем вынікі агітмасавай работы.
Г. К. Дзёраш. — Працаваць з хатнімі гаспадынямі — вялікі гонар.
Р. Д. Раздзёрава. — Расказаць працоўным аб выдатных выніках выбараў.
М. Х. Гінзбург. — Большэвіцкая агітацыя павышае актыўнасць мас.
А. Свам. — Вынікі аднаго палітычнага падарожжа.
Каган, Стрэльніцкая. — Варожая дзейнасць.
С. Лясноўскі. — На прадпрыемствах Наркамлеса ігнаруецца тэхніка безапаснасці.
ЗА РУБЯЖОМ:
З'езд комуністычнай партыі Францыі. — Забастоўка рабочых партовых прадпрыемстваў Парыжа.—Антысовецкія правакацыі ў Шанхаі.—Ваенныя дзеянні ў Кітаі. — Адказ японскага ўрада ЗША.—Трацкісты на службе ў японскай разведкі.

РАСЦІЦЬ І ВЫХОЎВАЦЬ КАДРЫ АГІТАТАРАЎ

Бліскучая перамога сталінскага блока комуністаў і беспартыйных на выбарах у Вярхоўны Совет СССР ёсць рэзультат моцнай, непарыўнай сувязі партыі Леніна—Сталіна з шырокімі масамі, рэзультат палітычнага і маральнага адзінства совецкага народа, рэзультат той велізарнейшай палітычнай работы, якую партыя праводзіць сярод працоўных мас, узнімаючы ўсё вышэй і вышэй іх палітычную актыўнасць.

Палітычная арганізацыйна-агітацыйная работа, якая разгарнулася ва ўсю шырыню ў часе выбарчай кампаніі, узняла актыўнасць совецкага народа на небывалую вышыню. Тлумачыцца гэта не толькі тым, што большэвіцкая агітацыя была глыбокая па свайму ідэйнаму зместу, але і тым, што яна праводзілася велізарнейшай арміяй партыйнага і беспартыйнага актыва, які рознастайнымі формамі і метадамі нёс у масы магутныя словы большэвіцкай праўды, які з вялікім гонарам прапагандаваў у масах пераможную справу Леніна—Сталіна.

Сёння мы друкуем кароткія расказы даверaных асоб і агітатараў, якія працавалі ў часе выбарчай кампаніі на ўчастках Менска. Гэтыя невялікія расказы аб вялікай справе не толькі перадаюць багаты вопыт большэвіцкай агітацыі сярод выбаршчыкаў, але і паказваюць велізарны палітычны рост саміх агітатараў, асабліва тых, якія праводзілі агітацыйна-масавую работу ўпершыню. А такіх людзей у часе выбарчай кампаніі працавала на ўчастках дзесяткі і сотні тысяч.

Партыя большэвікоў абрасла шматлікімі кадрамі беспартыйных актывістаў, якія разам з комуністамі горача і з вялікай любоўю прапагандуюць у масах перамогі соцыялізма, які **«ужо ўвайшоў у быт, у штодзённы быт народа».** (Сталін).

У нашай рэспубліцы новыя кадры партыйных і беспартыйных актывістаў выраслі ва ўсіх, без выключэння, гарадах і раёнах. У Віцебску, напрыклад, агітацыйна-масавую работу на выбарчых участках вяло каля паўтары тысячы агітатараў, пры чым большасць з іх працавала агітатарамі ўпершыню. На выбарчых участках Менска аднымі толькі гурткамі па вывучэнню Палажэння аб выбарах хатнімі гаспадынямі кіравала больш 2.000 агітатараў. А колькі іх праводзіла большэвіцкую агітацыю непасрэдна на прадпрыемствах і ўстановах!

Увесь гэты велізарны актыў з'яўляецца каштоўнейшым людскім капіталам, уяўляючым новыя растучыя кадры партыйных і непартыйных большэвікоў. Таму задача партыйных арганізацый — беражліва захоўваць гэты капітал, расціць і выхоўваць гэтыя новыя кадры. Замацоўваючы масавую палітычную работу і ўзнімаючы яе на яшчэ большую вышыню, кожная пярвічная партарганізацыя, кожны партком, райком, гарком і акругком павінны звярнуць асаблівую ўвагу на замацаванне вырасшага актыва агітатараў з тым, каб ён яшчэ больш выхоўваўся і па-большэвіцку загартоўваўся на рабоце.

Няма сумнення, што сярод беспартыйных актывістаў, праявіўшых сябе самааддана на арганізацыйна-агітацыйнай рабоце ў часе выбарчай кампаніі, ёсць шмат людзей, дастойных быць у радах партыі Леніна—Сталіна, дастойных насіць высокае званне комуніста. Неабходна толькі працягваць работу з гэтымі людзьмі, дапамагаючы ім расці палітычна.

Некаторыя партыйныя арганізацыі ўжо праявілі ў гэтай справе добры пачын. Так, пярвічная партарганізацыя магілёўскага скуранога завода імя Сталіна прыняла ў кандыдаты партыі лабарантку тав. Залеванскую, якая ў дні выбарчай кампаніі паказала ўзоры большэвіцкай агітацыі сярод выбаршчыкаў. Партарганізацыя магілёўскай шоўкавай фабрыкі таксама прыняла ў кандыдаты партыі дэпутата Совета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Совета СССР тав. Лісунову, якая вырасла палітычна на гэтай-жа фабрыцы.

Заявы аб уступленні ў рады партыі падаюць многія беспартыйныя актывісты выбарчай кампаніі. Задача партыйных арганізацый заключаецца ў тым, каб, не парушаючы ўказанняў ЦК партыі аб строга індывідуальным падыходзе да прыёму, адбіраць у рады партыі самых лепшых, самых адданых, правераных на рабоце людзей. Гэта будзе з'яўляцца адным з важнейшых паказальнікаў практычнага замацавання рэзультатаў палітычнай работы сярод беспартыйных мас.

Другім важным паказальнікам у гэтым напрамку з'яўляецца вылучэнне вырасшага партыйнага і беспартыйнага актыва на кіруючую работу. Парткомы, райкомы, гаркомы і акругкомы партыі павінны смялей вылучаць на адказныя пасты актывістаў, якія праявілі ў часе выбарчай кампаніі здольнасці большэвікоў — арганізатараў і кіраўнікоў мас.

У ходзе выбарчай кампаніі ў палітычнае жыццё былі ўцягнуты катэгорыі працоўных, якія да гэтага заставаліся за прэдзеламі большэвіцкай агітацыі. Гэта адносіцца, галоўным чынам, да хатніх гаспадынь і старыкоў-пенсіянераў. Рост палітычнай актыўнасці сярод гэтай катэгорыі выбаршчыкаў асабліва ярка кідаўся ў вочы. Хатнія гаспадыні і старыкі-пенсіянеры з велізарнай цікавасцю і жаданнем наведвалі заняткі гурткоў, у якіх вывучалі Сталінскую Канстытуцыю і новы выбарчы закон.

Палітычная актыўнасць гэтых катэгорый працоўных павінна быць не толькі замацавана, але і ўзнята на яшчэ большую вышыню. Між тым, у радзе месц партыйныя арганізацыі зрабілі «перадышку» і, па сутнасці, сталі згортваць палітычную агітацыю ў дамах і кватэрах. З гэтай «перадышкай» трэба неадкладна пакончыць. Хатнія гаспадыні патрабуюць працягу палітычнай работы з імі, і мы павінны поўнасцю задаволіць іх запатрабаванні.

Небывалая палітычная актыўнасць совецкага народа ў часе выбарчай кампаніі суправаджалася вытворчым уздымам мас на прадпрыемствах і ў калгасах. Гэты ўздым выразіўся ў павышэнні прадукцыйнасці працы, у новых стаханаўскіх рэкордах. Прамы абавязак партыйных, прафсаюзных і совецкіх арганізацый не толькі замацаваць гэты ўздым, але і ўсямерна яго пашырыць з тым, каб поўнасцю выкарыстаць узросшую палітычную актыўнасць мас для выканання ўсіх гаспадарча-палітычных задач 1938 года як у горадзе, так і ў вёсцы.

Перамога сталінскага блока комуністаў і беспартыйных на выбарах з'явілася яркай і магутнай дэманстрацыяй таго велізарнага давер'я, якое аказваюць працоўныя нашай соцыялістычнай радзімы сваёй комуністычнай партыі, свайму совецкаму ўраду. Гэта давер'е—грозная перасцярога ўсім знешнім і ўнутраным ворагам соцыялізма. Няхай ведаюць фашысты ўсіх капіталістычных краін і іх подлыя агенты — трацкісцка-зіноўеўскія і бухарынска-рыкаўскія шпіёны і дыверсанты, што ўсе іх спробы перашкодзіць нашаму пераможнаму шэсцвію да комунізма разаб'юцца аб сталёвае адзінства партыі Леніна — Сталіна і совецкага народа.

КУСТАВАЯ НАРАДА ПА ПЫТАННЯХ ПАДРЫХТОЎКІ ДА СЯЎБЫ

Учора ў Менску ЦК КП(б)Б была склікана кустовая нарада па пытаннях разгортвання соцыялістычнага спаборніцтва і стаханаўскага руху на лепшую падрыхтоўку да веснавой сяўбы. У нарадзе ўдзельнічалі 22 раёны рэспублікі. Прысутнічала больш 600 чалавек. Сярод іх 220 калгаснікаў-стаханаўцаў, 110 старшынь калгасаў, 44 старшынь сельсоветаў, 145 аграномаў, сакратары РК КП(б)Б, старшыні РВК, зямельныя работнікі, дырэктары МТС.

З інфармацый з мест высветлілася, што падрыхтоўка да сяўбы ў многіх раёнах разгорнута нецярпіма слаба. Партыйныя, совецкія і зямельныя арганізацыі многіх раёнаў не ўзначалілі палітычную актыўнасць мас калгаснікаў, не дапамаглі ім разгарнуць соцыялістычнае спаборніцтва ў пытаннях падрыхтоўкі да веснавой сяўбы.

Ганебна адстае Чэрвеньскі раён. Гэта імкнецца скрыць у сваім выступленні сакратар Чэрвеньскага РК КП(б)Б тав. Касцюковіч. Раённая партыйная арганізацыя да гэтага часу пытаннямі падрыхтоўкі да сяўбы не занялася. Зрываецца рамонт трактараў і інвентару. У многіх калгасах сарвана малацьба. Шкоднікі, якія пралезлі ў некаторыя калгасы, псуюць насенны матэрыял. Але ў раёне спакойна праходзяць міма сігналаў аб шкодніцкай рабоце ворагаў народа.

Тав. Касцюковіч зусім беспадстаўна імкнецца даказаць, што райкомам прыняты меры па арганізацыі ў калгасах раёна соцыялістычнага спаборніцтва.

— Калгасы раёна, — гаворыць ён, — уключыліся ў соцспаборніцтва за добрую падрыхтоўку да сяўбы. Прыняты канкрэтныя самаабавязкі.

— Дзе абмяркоўваліся гэтыя самаабавязкі? — пытае в. а. сакратара ЦК КП(б)Б тав. Лявіцкі.

— На раённай нарадзе, — адказвае Касцюковіч, — старшыні адных калгасаў выклікалі другіх.

— Але якое-ж гэта спаборніцтва, калі яно бюракратычна «заключана» на раённай нарадзе і не абмяркоўвана самімі калгаснікамі? Гэта-ж спаборніцтва без мас, спаборніцтва зверху. Такая практыка можа толькі прынесці шкоду вялікай справе соцыялістычнага спаборніцтва.

Супроць гэтага Касцюковіч не можа супярэчыць. Яго просяць назваць калгасы, брыгады, якія ўзялі канкрэтныя самаабавязкі ў барацьбе за стаханаўскі рэкордны ўраджай. Касцюковіч пад агульны рогат удзельнікаў нарады адказвае:

— Такія калгасы ёсць. Напрыклад, брыгада калгаса «Парыжская Комуна» абавязалася змагацца за стаханаўскі рэкордны ўраджай бульбы — 150 цэнтнераў з гектара.

Так у Чэрвені змагаюцца за высокі ўраджай. 150 цэнтнераў бульбы з гектара лічаць стаханаўскім рэкордам. Калгаснікі-стаханаўцы высмяюць гэту яўна заніжаную лічбу ўраджайнасці, якая, дарэчы, не прынята калгаснікамі, а бюракратычна прыдумана ў самім райкоме партыі.

— Ні адзін з раёнаў акругі, — вымушан прызнаць сакратар Слуцкага АК КП(б)Б тав. Ігаеў, — усур'ёз не пачаў падрыхтоўкі да сяўбы. Зрываецца ачыстка насенных матэрыялаў, асабліва дрэнна ў Слуцкім раёне. У акрузе ёсць некалькі сот сартыровачных машын, але яны вельмі дрэнна выкарыстоўваюцца. На станцыі Слуцк ляжыць каля 2 тысяч тон мінеральных угнаенняў для калгасаў Чырвонаслабодскага, Слуцкага, Старадарожскага і Любаньскага раёнаў. Ніхто не спяшаецца вывезці яго. Ні ў адной МТС усур'ёз не заняліся падрыхтоўкай кадраў трактарыстаў.

— Партыйная арганізацыя не працуе над пытаннем разгортвання стаханаўскага руху ў калгасах. Некаторыя калгасы, як калгас імя Варашылава, Грэскага раёна, 1 мая, Слуцкага раёна, абмеркавалі канкрэтныя мерапрыемствы па заваяванню высокага ўраджаю. Прынялі абавязацельствы змагацца за ўраджай у 20 і больш цэнтнераў зернавых з гектара. Але, на жаль, соцспаборніцтва пакуль-што разгарнулася толькі ў некаторых калгасах.—А мы можам,—гаворыць у заключэнні тав. Ігаеў, — забяспечыць у 1938 годзе на калгасных палях ураджай у 18—20 цэнтнераў зернавых з гектара па ўсёй акрузе.

Нарада ўважліва выслухоўвае выступленне старшыні калгаса імя Куйбышава, Смалявіцкага раёна тав. Лазарчык.

— Раскажу я вам, — гаворыць тав. Лазарчык аб сваёй рабоце ў калгасе. У 1936 годзе я была звеннявой. Маё звяно атрымала стаханаўскі ўраджай. На ўчастку ў 10 гектараў мы атрымалі па 306 цэнтнераў бульбы з гектара. У 1937 годзе — па 350 цэнтнераў з гектара. Таксама мы атрымалі рэкордны ўраджай па канаплях. Выконвала я ўсе работы. Працавала лепш мужчын. Мужчыны выкашваюць у дзень па 30—40 сотак гектара сенажаці, а я,— заяўляе тав. Лазарчык пад дружныя апладысменты ўсёй залы, — 80 сотак. Потым мяне выбралі старшынёй калгаса. Цяпер, значыцца, як старшыня, усімі работамі ў калгасе заварачваю. Змагаемся за высокі ўраджай. З балота возім торф для ўгнаення. Я арганізавала калгасніц у звенні, яны збіраюць попел, курыны памёт і іншае ўгнаенне. Насенне мы поўнасцю засыпалі. Збожжа поўнасцю абмалацілі. Абавязкова заваюем высокі ўраджай. Заклікаю ўсіх працаваць па-стаханаўску.

Старшы аграном Дзяржынскай МТС тав. Каган адзначае, што Менскі райземаддзел, райвыканком і Дзяржынская МТС не арганізавалі большэвіцкую барацьбу за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы. Шкодніцтва на многіх участках прадаўжаецца. У прыватнасці гэта адчуваецца ў машынатрактарнай майстэрні. Якасць рамонту вельмі нізкая, выпускаецца многа браку. Многія калгасы ганебна зацягнулі малацьбу.

Сакратар Смілавіцкага РК КП(б)Б тав. Плятнёў пачынае сваё выступленне з агульных разважанняў. Але ўпартыя рэплікі з месц прымушаюць яго гаварыць аб канкрэтных справах. Аказваецца, што Смілавіцкі раён ганебна зрывае падрыхтоўку да сяўбы. Рудзенская МТС правальвае рамонт трактараў, трактарыстам не складзены ўмовы работы. РК КП(б)Б праяўляе поўную бяздзейнасць у пытаннях падрыхтоўкі кадраў трактарыстаў і вадзіцеляў сельгасмашын. Агратэхвучоба ні ў адным калгасе не арганізавана.

У канцы нарады са змястоўнай прамовай выступіў выконваючы абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкаў.

Тав. Волкаў, зварачае ўвагу нарады на нецярпімае адставанне рэспублікі ў падрыхтоўцы да сяўбы, у разгортванні соцыялістычнага спаборніцтва і стаханаўскага руху за высокі ўраджай. БССР адстае ад другіх рэспублік і абласцей Саюза па рамонту трактараў, абмалоту, засыпцы і ачыстцы насенных фондаў і па іншых пытаннях падрыхтоўкі да сяўбы. Нельга цярпець недапушчальнай марудлівасці па ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы, у выкананні гістарычнай пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня. Кіраўнікі акруговых, раённых партарганізацый, выканаўчыя камітэты і зямельныя органы пытаннямі падрыхтоўкі да сяўбы сур'ёзна не кіруюць.

Асабліва рэзка тав. Волкаў крытыкуе кіраўніцтва Чэрвеньскага і Смілавіцкага раёнаў.

— Каб поўнасцю ліквідаваць вынікі шкодніцтва,—гаворыць тав. Волкаў,—нам трэба перш за ўсё прыглядзецца да апарата зямельных органаў. Вядома, што там арудвала многа заклятых ворагаў совецкага народа. Ворагі падбіралі свае кадры. Да гэтага часу зямельны апарат поўнасцю не ачышчан ад варожых людзей. Новых людзей, правераных, адданых партыі і совецкай уладзе вылучаюць вельмі асцярожна, нерашуча. З такім становішчам трэба неадкладна пакончыць.

Асобна прамоўца спыняецца на вялікай ролі аграномаў у арганізацыі барацьбы за высокі ўраджай.

— Ворагі народа праводзілі шкодніцтва ў рамонце трактарнага парка. Машыны выходзілі са строю пры першым паяўленні на полі. Якія-ж вывады зроблены? Як у нас цяпер з рамонтам трактараў? Становішча з рамонтам трактараў яўна пагражаючае. Трэба прыняць усе меры, каб наверстаць упушчанае.

Тав. Волкаў падрабязна спыняецца на пытаннях разгортвання соцыялістычнага спаборніцтва і стаханаўскага руху ў соўгасах і калгасах за высокі ўраджай у першым годзе трэцяй сталінскай пяцігодкі. Ён гаворыць аб пераняцці вопыту соцыялістычнай прамысловасці, аб падтрыманні ініцыятывы перадавых калгаснікаў. Ён абрушваецца супроць нягодных метадаў фармальнага, бюракратычнага падыходу да разгортвання соцыялістычнага спаборніцтва. Стаханаўскі рух павінен шырока разгарнуцца за высокаякасную сяўбу і ўборку, за хлебапастаўкі і ўвесь цыкл сельскагаспадарчых работ, каб жыццё нашай калгаснай вёскі з кожным годам станавілася яшчэ больш радасным, шчаслівым, заможным. Спаборніцтва павінна быць разгорнута знізу. Партыйныя арганізацыі абавязаны ўзначаліць гэты выдатны рух.

У заключэнне тав. Волкаў заклікае па-большэвіцку змагацца за найхутчэйшую ліквідацыю вынікаў шкодніцтва, за поўнае выкрыццё і знішчэнне ворагаў совецкага народа, за разгортванне соцыялістычнага спаборніцтва, за сталінскія 7—8 мільярдаў пудоў хлеба. Тав. Волкаў гаворыць аб вялікіх перамогах нашай краіны пад кіраўніцтвам партыі Леніна — Сталіна. Ён заклікае на клопаты вялікага Сталіна аб беларускім народзе адказаць узорнай большэвіцкай барацьбой за высокі ўраджай, за большэвіцкія калгасы, за заможнае жыццё калгаснікаў.

Удзельнікі нарады ўсе, як адзін, падымаюцца са сваіх месц, доўга і аднадушна апладыруюць у гонар лепшага друга беларускага народа правадыра і настаўніка працоўных, у гонар вялікага Сталіна.

26 снежня 1937 года на аб'яднаным пасяджэнні ЦВК і СНК БССР былі ўручаны граматы, дыпломы і каштоўныя падарункі прадпрыемствам, калгасам, соўгасам, арцелям і асобным стаханаўцам прадпрыемстваў, калгасаў і соўгасаў, якія далі лепшыя экспанаты на выстаўку «БССР за дваццаць год». НА ЗДЫМКУ: група ордэнаносцаў, узнагароджаных каштоўнымі падарункамі. Злева направа: Башкірава Е. С. (даярка соўгаса «Крынкі», Лёзнянскі раён), Палітыка С. Ф. (старшыня калгаса «Брыгадзір», Аршанскага раёна), Канстанцінава А. А. (цялятніца соўгаса «Судкова», Хойніцкага раёна), Лур'е Д. Б. (работніца віцебскай махорачнай фабрыкі), Стаскевіч В. І. (загадчык фермы калгаса «Комунар», Капыльскага раёна).

Фото Мазелева (БСФ).

АБ СКЛАДАННІ КАРМОВЫХ БАЛАНСАЎ У КАЛГАСАХ

ПАСТАНОВА СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР

Совет Народных Камісараў БССР адзначае, што рад райвыканкомаў не выканалі пастанову СНК ад 21 лістапада аб праверцы становішча з кармамі для жывёлы ў калгасах і складанне кармовых балансаў на зімовы перыяд 1937—38 года (Лепельскі, Чашніцкі, Мозырскі і інш.).

Лічачы такія адносіны райвыканкомаў і зямельных органаў да справы забеспячэння жывёлы кармамі зусім недапушчальнымі, Совет Народных Камісараў БССР **пастанаўляе:**

1. Абавязаць старшынь РВК разгледзець кармовы баланс па кожнаму калгасу ў паасобку і не пазней 1 студзеня 1938 года прадставіць Наркамзему кармовы план калгасаў і па раёну ў цэлым.

2. Прапанаваць наркамзему тав. Шышкову прадставіць да 10 студзеня 1938 года Соўнаркому на зацверджанне кармовы баланс па рэспубліцы.

Старшыня Совета Народных Камісараў БССР А. КАВАЛЁЎ.
Кіраўнік спраў Совета Народных Камісараў БССР М. МАНЫШАЎ.

62 ГАДЗІНЫ Ў ПАВЕТРЫ

25 снежня закончыўся беспасадачны пералёт, зроблены на паветраным караблі «СССР В-6» па будучай дырыжабельнай трасе Масква—Свярдлоўск—Масква. У гэты цяжкі зімовы пералёт дырыжабль «СССР В-6» адправіўся 22 снежня ў 20 гадзін 30 мінут.

23 снежня каля 12 гадзін дня паветраны карабль мінаваў Казань, і ў той-жа дзень у 22 гадзіны 40 мінут дасягнуў Свярдлоўска. Зрабіўшы некалькі прывітальных кругоў над горадам, дырыжабль праз 20 мінут узяў зваротны курс на Маскву. 24 снежня ў 13 гадзін 25 мінут ён зноў прайшоў над Казанню.

Не глядзячы на цяжкія метэаралагічныя ўмовы — снегапады, нізкую воблачнасць, сустрэчныя вятры і абледзяненне, — дырыжабль увесь час ішоў дакладна па трасе, арыентуючыся па радыёмаяках, і толькі на шляху да Масквы, прыкладна ў 120 кіламетрах ад Казані, «СССР В-6» звярнуў у бок ад трасы, бо трапіў у паласу штармавога ветру, хуткасць якога дасягала 50—60 клм. у гадзіну.

Над дыражабельным портам паветраны карабль «СССР В-6» з'явіўся ў 1 гадзіну ночы 25 снежня і ў 10 гадзін 30 мінут раніцы ён прычаліў да нізкай прычальнай мачты, упершыню пабудаванай у СССР.

«СССР В-6» пратрымаўся ў паветры 62 гадзіны. Матэрыяльная частка працавала ўвесь час бесперабойна.

Экіпаж карабля, які складаецца з 18 чалавек, адчувае сябе добра. У часе пералёту карабль зёў камандзір эскадры дырыжабляў ордэнаносец тав. Н. С. Гудаванцаў. (БЕЛТА).

ПАЧАЎСЯ ПЯТЫ ТЫРАЖ ПАЗЫКІ ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ

ВАРАШЫЛАЎГРАД, 25 снежня. (БЕЛТА). Сёння вечарам у Варашылаўградзе (Данецкая вобласць) у Палацы культуры імя Леніна пачаўся пяты тыраж пазыкі другой пяцігодкі.

На тыраж прыбыла каля 200 гасцей з раёнаў і гарадоў Данбаса. У складзе тыражнай камісіі дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР тт. Сухастаўскі і Шалкавый, знатныя стаханаўцы Данбаса тт. Корабаў, Сцепаненка, Кажухар і інш.

АБ ХОДЗЕ ІЛЬНАЗАГАТОВАК ПА БССР

ПАСТАНОВА СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР

Совет Народных Камісараў БССР адзначае, што, не гледзячы на значна лепшы ўраджай ільну ў бягучым годзе, па БССР ход ільна-і пеньказагатовак не забяспечвае выкананне плана загатовак ва ўстаноўлены ўрадам тэрмін — да 1 студзеня 1938 года. На 15 снежня 1937 года план загатовак ільну па БССР выканан на 86,3 проц., пянькі — на 84,4 проц.

Асабліва ганебна адстаюць раёны: Бабруйскі, Смалявіцкі, Будакашалёўскі, Жлобінскі, Дубровенскі, Лёзнянскі і інш.

Старшыні РВК ўказаных раёнаў занялі антыдзяржаўную пазіцыю, самаўхіліліся ад выканання плана ільназагатовак і сваёй бяздзейнасцю, адсутнасцю аператыўнага кіраўніцтва, сваёй бязадказнасцю перад дзяржавай дапамагаюць класава-варожым элементам у зрыве ільназагатовак.

У радзе раёнаў — Уваравічы, Дуброўна і інш.—ёсць факты, калі лён астаўся пад снегам.

Адзначыць антымеханізатарскія адносіны як з боку кіраўнікоў раёнаў, якія не прынялі ніякіх мер па ўкараненню механічнай апрацоўкі ільну, так і з боку асобных калгасаў, у выніку чаго ільнаапрацоўчыя машыны не скарыстоўваюцца.

Па Дубровенскаму раёну з 57 ільнаапрацоўчых машын «Антонава» і «Сяргеева» фактычна працуюць, і то з перабоямі, 5—6 машын «Антонава», па Жлобінскаму раёну з трох машын не працуе ні адна. Такое-ж становішча і ў радзе другіх раёнаў.

Праца калгаснікаў не арганізавана, брыгады па ільну распаліся, устаноўленая павялічаная норма аплаты калгаснікаў, якія працуюць па ільну, не праводзіцца ў жыццё, а таксама не выдаюцца калгаснікам авансы — 60 проц. грошай, атрымліваемых калгасам за здаваемую ільнапрадукцыю.

Ільнакіраўніцтва Наркамзема БССР не займаецца справай ручной апрацоўкі ільну, разгортваннем стаханаўскага руху па апрацоўцы ільну, укараненнем стаханаўскіх метадаў работы калгаснікаў-стаханаўцаў у другія калгасы, не забяспечыла інструктаж калгасаў па рабоце на ільнаапрацоўчых машынах і не падрыхтавала адпаведных кадраў для работы на гэтых машынах, не забяспечыла машыны запчасткамі. У выніку гэтага значная колькасць ільнаапрацоўчых машын бяздзейнічае, а там, дзе яны працуюць, даюць нізкія рэзультаты (да 14—30 кілограмаў у дзень).

З боку Наркамлегпрома адсутнічае аператыўнае, жывое кіраўніцтва ільназаводамі, у выніку чаго заводы працуюць дрэнна і не забяспечваюць бесперабойную прыёмку і апрацоўку трасты.

Рад раёнаў, якія здаюць ільнапрадукцыю выключна трастой, не забяспечылі дастатковай і своечасовай рассартыроўкі трасты і здачы яе на ільназаводы. Па Лёзнянскаму раёну ў выніку злачыннага бяздзейнічання раённага кіраўніцтва вывазка трасты не была арганізавана, і на 15 снежня здана ўсяго 79 проц. плана.

Лічачы такое становішча зусім нецярпімым, Совет Народных Камісараў БССР **пастанаўляе:**

1. Зняць з работы старшыню Лёзнянскага РВК т. Шапура за злачыннае бяздзейнічанне і самаўхіленне ад выканання плана ільназагатовак.

2. Папярэдзіць старшынь РВК Жлобінскага т. Барысава і Дубровенскага т. Кузняцова, а таксама старшынь РВК адстаючых раёнаў, што калі імі на працягу бліжэйшай дэкады не будзе забяспечана выкананне плана ільназагатовак па раёну, яны будуць прыцягнуты да суровай адказнасці.

3. Прапанаваць пракурору рэспублікі даць указанне раённым пракурорам аб прыцягненні да крымінальнай адказнасці асоб, вінаватых у псаванні ільну і шкодніцкім выкарыстанні ільнаапрацоўчых машын.

4. Абавязаць Наркамзем БССР неадкладна забяспечыць кіраўніцтва і кантроль за работай па апрацоўцы ільну, прыняць тэрміновыя меры да забеспячэння праз Сельгасснаб ільнаапрацоўчых машын запчасткамі.

5. Абавязаць старшынь РВК, загадчыкаў райза і дырэктароў МТС:

а) забяспечыць у бліжэйшыя дні аднаўленне і папаўненне неабходнай колькасцю калгаснікаў ільнаводчыя звенні — брыгады ва ўсіх калгасах, забяспечыўшы іх дастатковай цягавай сілай з разлікам, каб скончыць поўнасцю апрацоўку і здачу ільну і трасты да 1 студзеня 1938 года;

б) забяспечыць бесперабойную работу ўсіх ільнаапрацоўчых машын, прымацаваўшы да іх вопытных людзей, звярнуўшы асаблівую ўвагу на падрыхтоўку трасты да машын, яе прасушку і рассартыроўку;

в) забяспечыць правільную арганізацыю працы ў ільнаводчых звеннях, брыгадах, павялічаную аплату па працаднях калгаснікам, якія працуюць па ільну, а таксама выдачу ім 60 проц аванса з сум, атрымліваемых калгасамі за ільнапенькапрадукцыю.

6. Абавязаць Наркамлегпром у трохдзённы тэрмін палепшыць работу ільназаводаў. Склікаць у бліжэйшы час вытворчую нараду дырэктароў ільназаводаў па гэтаму пытанню, забяспечыць ахову і супроцьпажарную ахову ільну на заводах.

7. Абавязаць старшынь РВК, загадчыкаў райза і дырэктароў МТС разгарнуць у калгасах шырокае абмеркаванне гэтай пастановы.

Старшыня Совета Народных Камісараў БССР А. КАВАЛЁЎ.
Кіраўнік спраў Совета Народных Камісараў БССР М. МАНЫШАЎ.

МНОЖЫЦЬ РАДЫ АГІТАТАРАЎ ЗА СПРАВУ ЛЕНІНА—СТАЛІНА

МЫ НЕСЛІ Ў МАСЫ СЛОВЫ БОЛЬШЭВІЦКАЙ ПРАЎДЫ

Калі мяне выбралі даверанай асобай участка № 67, я, па праўдзе сказаць, крыху пабойвалася, што не спраўлюся з гэтай работай. Але, разам з тым, у мяне, як у спачувлючай, было вялікае жаданне арганізаваць прапагандысцка-агітацыйную работу з выбаршчыкамі так, каб яна дала добрыя вынікі.

І трэба сказаць, што жаданне перамагло. З першых-жа дзён я па-большэвіцку ўзялася за ажыццяўленне даручанай мне адказнай і разам з тым ганаровай справы. Работу пачала з вывучэння складу сваіх выбаршчыкаў. І калі выявіла, што на ўчастку ёсць 324 хатнія гаспадыні, якія жывуць па 5—6 чалавек у кожным доме, для мяне стала ясным пытанне аб формах і метадах работы сярод іх.

Маючы ў сваім распараджэнні вялікую армію актыва (67 чал.), вылучанага партарганізацыяй мне ў дапамогу, я парашыла прымацаваць да кожнага з 60 дамоў участка па аднаму агітатару. Ім было даручана кіраўніцтва палітгурткамі, у якіх хатнія гаспадыні вывучалі Сталінскую Канстытуцыю і новы выбарчы закон, а таксама правядзенне агітацыйнай работы з усімі выбаршчыкамі.

З гэтай работай большасць агітатараў участка справілася на выдатна. Узяць, к прыкладу, агітатара тав. Журава. Ён штодзень быў звязан са сваімі выбаршчыкамі, праводзіў з імі агітацыйную работу дыферэнцыявана: асобна гутарыў са старыкамі і старухамі, асобна з хатнімі гаспадынямі і хатнімі работніцамі, а таксама з непісьменнымі.

Тое-ж самае трэба сказаць і пра агітатара комсамолку тав. Чаховіч. Яна, апрача гутарак з выбаршчыкамі, арганізоўвала і праводзіла экскурсіі на прадпрыемствы і новабудоўлі. Гэтыя экскурсіі адыгралі вялікую ролю ў справе паднняцця палітычнай актыўнасці выбаршчыкаў.

Вялікую дапамогу мне, як даверанай асобе, і маім агітатарам аказвалі актывісткі з асяроддзя саміх хатніх гаспадынь. Такія актывісткі былі амаль у кожным доме. Але асабліва праявілі сябе ў гэтай рабоце хатнія гаспадыні тт. **Ефімава, Пятроўская і Лейкіна.** Яны не толькі збіралі хатніх гаспадынь на заняткі гурткоў і гутаркі, але самі прымалі актыўны ўдзел у гэтых гутарках, дапамагаючы агітатарам несці ў масы словы большэвіцкай праўды.

Значную работу правялі мы з непісьменнымі выбаршчыкамі. Выявіўшы іх, мы арганізавалі вучобу па ліквідацыі непісьменнасці. Гэту работу ўзялі на сябе настаўнікі 22-й і 4-й школ. Настаўнікі прыходзілі да непісьменных на кватэры і абучалі іх грамаце. У рэзультаце — больш паловы непісьменных у дзень выбараў галасавалі самастойна.

Наша прапагандысцка-агітацыйная работа на ўчастку не абмяжоўвалася толькі групавымі і індывідуальнымі гутаркамі: мы арганізоўвалі і склікалі ўчастковыя сходы выбаршчыкаў з пастаноўкай на іх палітычных дакладаў. Такіх сходаў правялі пяць. На іх прысутнічалі амаль усе выбаршчыкі ўчастка. Пасля сходаў мы кожны раз дэманстравалі цікавыя кінофільмы з жыцця нашай краіны. Гэта таксама значна павышала актыўнасць выбаршчыкаў. Правялі з выбаршчыкамі і спецыяльны палітдзень па пытаннях выбарчай кампаніі.

Уся гэта работа была прасякнута багатым палітычным зместам. Кожны агітатар лічыў для сябе ганаровай справай прапагандаваць у масах вялікія сталінскія дакументы — самую дэмакратычную ў свеце Канстытуцыю і новы выбарчы закон. Кожны агітатар адчуваў, што, агітуючы за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных, ён агітуе за яшчэ больш цесную сувязь партыі з народам. Кожны агітатар разумеў, што яго агітацыя з'яўляецца часткай агульнай справы партыі, справы, накіраванай на ажыццяўленне ўказанняў любімага правадыра і настаўніка таварыша Сталіна аб узмацненні палітычна-масавай работы сярод працоўных.

Вось чаму мы дабіліся такіх вялікіх поспехаў на выбарах. Гэтыя поспехі абавязваюць нас працаваць у масах яшчэ з большым жаданнем і настойлівасцю. Іменна зараз, як ніколі, ёсць вялікія магчымасці для шырокага размаху агітацыйна-масавай работы. У нас ёсць накоплены вопыт большэвіцкай агітацыі, багатай рознастайнымі формамі і метадамі. У нас ёсць вялікая армія партыйных і беспартыйных актывістаў, што выраслі на рабоце ў першай выбарчай кампаніі. Мне думаецца, што партыйныя арганізацыі не павінны аслабляць сваёй увагі да работы гэтага актыва. Трэба, як і раней, праводзіць перыядычна нарады агітатараў, даючы ім напрамак у рабоце.

ХВАШЧЭЎСКАЯ,
работніца-стаханаўка завода «Большэвік», якая працавала даверанай асобай на 67 выбарчым участку г. Менска.

З АХВОТАЙ БУДУ ПРАЦАВАЦЬ І НАДАЛЕЙ

Калі мне, беспартыйнаму работніку, даручылі праводзіць заняткі па вывучэнню «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР», я ўзрадаваўся і быў надзвычай задаволен вялікім давер'ем, якое аказала мне партыйная арганізацыя Дзяржаўнага Выдавецтва Беларусі. Што можа быць больш пачэсным, больш ганаровым, чым несці ў масы словы большэвіцкай, сталінскай праўды!

Работу на ўчастку я пачаў з выяўлення людзей, не ахопленых гурткамі, на прадпрыемствах і ўстановах. Такіх аказалася 23 чалавекі, галоўным чынам — хатнія гаспадыні.

З першых-жа заняткаў я пачаў выяўляць актыў, які мог-бы аказаць мне дапамогу ў рабоце. Такіх актывістаў аказалася не мала. Асабліва дапамагала мне ў рабоце актывістка, хатняя гаспадыня тав. Гурыновіч.

Усе хатнія гаспадыні з вялікай зацікаўленасцю і радасцю наведвалі гурток і прымалі актыўны ўдзел у занятках.

У гуртках я выкарыстоўваў Палажэнне аб выбарах, даклад таварыша Сталіна аб праекце Канстытуцыі і самую Канстытуцыю; часта чытаў слухачам мастацкую літаратуру.

За час выбарчай кампаніі я правёў сем заняткаў гуртка па вывучэнню выбарчага закона, адну гутарку — па вывучэнню біяграфій таварыша Варашылава і тав. Ванеева. Перад кастрычніцкімі святамі была праведзена гутарка на тэму «СССР за 20 год». Для большага ўсведамлення расказанага ў гутарцы, я арганізаваў для сваіх выбаршчыкаў экскурсію на выстаўку «20 год БССР», у Дом урада, і на мастацкую выстаўку — у Дом Чырвонай Арміі.

Хатнія гаспадыні выказваюць жаданне, каб заняткі з імі працягваліся і надалей. І я ахвотна буду працягваць работу. Гутаркі па важнейшых рашэннях партыі і ўрада, а таксама па пытаннях бягучай палітыкі я буду праводзіць з хатнімі гаспадынямі два разы ў месяц.

ЛЯЎДАНСКІ В. А.,
работнік ДВБ, комсамолец, які працаваў агітатарам на выбарчым участку № 20 г. Менска.

ЗАМАЦУЕМ ВЫНІКІ АГІТМАСАВАЙ РАБОТЫ

Партыйная і профсаюзная арганізацыі фабрыкі «8 сакавіка» вылучылі мяне, беспартыйную работніцу, даверанай асобай 21-га ўчастка. Я вельмі хвалявалася, перажываючы мінуты радасці і шчасця, бо мне даручылі ганаровы абавязак, — рыхтаваць працоўных да выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

Распачала сваю работу з наладжвання палітычнай агітацыі сярод выбаршчыкаў—хатніх гаспадынь. Для гэтага трэба было падабраць палітычна падрыхтаваных агітатараў. Іх вылучыла мне ў дапамогу партыйная арганізацыя.

З першых-жа дзён мы арганізавалі 19 гурткоў, якімі ахапілі 250 хатніх гаспадынь. Апрача таго, тром агітатарам было даручана наведваць кватэры выбаршчыкаў і праводзіць там гутаркі аб выбарчым законе з тымі хатнімі гаспадынямі, якія не мелі магчымасці па розных прычынах наведваць заняткі гуртка.

Ва ўсіх гуртках, апрача вывучэння Сталінскай Канстытуцыі і Палажэння аб выбарах, агітатары гутарылі па пытаннях бягучай палітыкі. Кожны агітатар быў цесна звязан з слухачамі свайго гуртка. Я, як даверанная, таксама кожны раз абыходзіла кватэры, вывучаючы запатрабаванні выбаршчыкаў. Мне прыходзілася не толькі адказваць на палітычныя пытанні, але і вырашаць розныя справы, узгадняючы іх спачатку з горсоветам і іншымі совецкімі, партыйнымі органамі.

У чатырох гуртках было наладжана слуханне патэфонных пласцінак з дакладам таварыша Сталіна на Надзвычайным VIII з'ездзе Советаў. Прысутныя з вялікай увагаю лавілі кожнае слова даклада любімага правадыра народаў.

На ўчастку былі арганізаваны і праведзены 5 сходаў рабочых, служачых і хатніх гаспадынь па пытаннях выбарчай кампаніі. Гэтыя сходы прайшлі з вялікім уздымам. Асабліва ўрачыста прайшоў сход, прысвечаны галавіне Сталінскай Канстытуцыі і звароту ЦК ВКП(б) да ўсіх выбаршчыкаў Совецкага Саюза.

У сваёй палітычна-масавай рабоце мы прыводзілі яркія лічбы і факты росквіту нашай соцыялістычнай дзяржавы, нашай ордэнаноснай Беларусі. Агітатары арганізоўвалі экскурсіі выбаршчыкаў на выстаўку «БССР за 20 год» у Доме ўрада, у Дом Чырвонай Арміі, і дом, дзе адбываўся першы з'езд РСДРП. У агульнай экскурсіі, якая была арганізавана на ўчастку, прыняла ўдзел больш 150 выбаршчыкаў.

Мы наладзілі на ўчастку выпуск насценнай газеты, якая запаўнялася заметкамі хатніх гаспадынь. Праз друк яны выказвалі сваё гарачае і аднадушнае жаданне галасаваць за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных, за любімага наркома абароны СССР таварыша Варашылава і старшыню Менскага горсовета тав. Ванеева.

Такім чынам, рознымі відамі палітычнай агітацыі мы ахапілі ўсіх выбаршчыкаў нашага ўчастка. Надзвычай узрасла палітычная актыўнасць працоўных. Яны цікавіліся рознастайнымі пытаннямі. І каб правільна адказаць на іх, мне, як даверанай, прыходзілася ўсебакова рыхтавацца, многа чытаць палітычнай літаратуры, бо раней я агітатарам ніколі не працавала.

У дзень выбараў — 12 снежня — працоўныя яшчэ раз прадэманстравалі гарачую любоў і адданасць да нашай большэвіцкай партыі. Выбаршчыкі нашага ўчастка з'явіліся арганізавана галасаваць за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных. Яны ішлі на выбарчы ўчастак з чырвонымі сцягамі, аркестрамі, неслі партрэты правадыроў партыі і ўрада.

Зараз партыйныя арганізацыі павінны замацаваць дасягнутыя вынікі большэвіцкай агітацыі. Тым больш гэта патрэбна таму, што працоўныя, асабліва хатнія гаспадыні, выказваюць вялікае жаданне займацца ў палітычных гуртках і надалей. Да мяне, напрыклад, гэтымі днямі прыйшла група жанчын і папрасіла арганізаваць з імі заняткі. Я абяцала прыслаць ім агітатара, але Варашылаўскі райком партыі, да якога я звярнулася з просьбаю вылучыць для гэтай работы вольнага таварыша, дагэтуль не задаволіў жадання хатніх гаспадынь.

КАБЕРНІК М. П.,
работніца фабрыкі «8 сакавіка» (Менск).

СА ЗДАВАЛЬНЕННЕМ ПРАЦАВАЛА З ХАТНІМІ ГАСПАДЫНЯМІ

Партыйная арганізацыя Беларускага дзяржаўнага універсітэта даручыла мне вельмі адказную работу — праводзіць большэвіцкую агітацыю сярод хатніх гаспадынь, растлумачваць ім Сталінскую Канстытуцыю і новы выбарчы закон.

У гуртку хатніх гаспадынь, якім я кіравала, налічвалася 15 чалавек. Я не толькі праводзіла заняткі ў гуртку, але бывала і на кватэрах слухачоў, гутарыла з кожнай асабіста. У маім гуртку некалькі жанчын мелі грудных дзяцей, і таму іншы раз яны вымушаны былі прапускаць заняткі. Тады, як правіла, я заходзіла да іх на кватэры і растлумачвала пройдзеную на занятках тэму. Гэтым хатнія гаспадыні былі вельмі задаволены, бо адчувалі, што іх не пакідаюць без увагі.

За 10 праведзеных заняткаў гуртстоўцы падрабязна азнаёміліся з «Палажэннем аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР», а таксама з біяграфіямі нашых кандыдатаў — наркома абароны СССР тав. Варашылава і старшыні Менскага горсовета тав. Ванеева.

Наведванне заняткаў гуртка было актыўнае. Актывісткі тт. **Кавалеўская, Антылеўская, Расоўская, Зайцава, Бельская** і інш. аказвалі мне вялікую дапамогу ў рабоце. Яны не толькі самі прыходзілі на заняткі, але і збіралі іншых жанчын. Заняткі праходзілі вельмі актыўна і жыва. Гутаркі аб выбарчым законе я ілюстравала канкрэтнымі прыкладамі з жыцця нашай соцыялістычнай краіны.

Я з сваімі выбаршчыкамі наведвала перадвыбарчыя вечары, якія арганізоўваліся на выбарчым участку, бывала ў тэатры і кіно, а таксама арганізоўвала экскурсіі на прадпрыемствы, новабудоўлі і выстаўку.

Хачу адзначыць, што ў мяне ў гуртку былі прадстаўнікі некалькіх нацыянальнасцей: беларусы, рускія, кітайцы і татары. Усе яны дружна, свабодна, радасна і шчасліва жывуць у нашай квітнеючай краіне, і ўсе яны з аднолькавай цікавасцю вывучалі Сталінскую Канстытуцыю і новы выбарчы закон. Бо для ўсіх іх гэтыя гістарычныя дакументы з'яўляюцца аднолькава блізкімі і роднымі, як родна і блізка ім наша соцыялістычная краіна, якою кіруе партыя Леніна — Сталіна і любімы правадыр, настаўнік і друг усіх народаў таварыш Сталін.

ДЗЕРАШ Г. К.,
студэнтка БДУ, комуністка, працаваўшая агітатарам на выбарчым участку № 26 г. Менска.

24 снежня адбыўся партыйны сход Градзянскай пярвічнай партарганізацыі Асіпавіцкага раёна з удзелам агітатараў, якія праводзілі масавую работу сярод працоўных у часе выбараў у Вярхоўны Совет СССР. На сходзе аб выніках выбараў у Вярхоўны Совет СССР выступіў старшыня ўчастковай выбарчай камісіі т. Барадаўка Я. С. НА ЗДЫМКУ: партыйны сход Градзянскай партарганізацыі. У цэнтры здымка (за сталом) тав. Лёліна — дэпутат у Совет Саюза Вярхоўнага Совета СССР, выбраная па Асіпавіцкай выбарчай акрузе.

Фото Шышко (БСФ).

РАСКАЗАЦЬ ПРАЦОЎНЫМ АБ ВЫДАТНЫХ ВЫНІКАХ ВЫБАРАЎ

З хваляваннем ішла я на першыя заняткі: баялася, каб чаго не ўпусціць; думала, не змагу ўмела падыйсці да выбаршчыкаў. Але хваляванне маё было дарэмным. Убачыўшы, з якой ахвотай і жаданнем хатнія гаспадыні аднесліся да вывучэння сталінскага выбарчага закона, у мяне з'явілася больш бадзёрасці і ўпэўненасці ў свае сілы.

Заняткі праходзілі на кватэры выбаршчыцы тав. Ходас, у доме № 1/2 па вуліцы Энгельса. Сюды рэгулярна збіралася 12 жанчын, з якімі я правяла 6 заняткаў па вывучэнню Палажэння аб выбарах і некалькі гутарак на розныя іншыя тэмы.

Апрача заняткаў у гуртку, я праводзіла з выбаршчыкамі вечары. Хачу расказаць аб адным з такіх вечароў, які адбыўся 10 снежня. На гэтым вечары, апрача слухачоў гуртка — хатніх гаспадынь, прысутнічала шмат рабочых і служачых, працуючых на прадпрыемствах і ўстановах. Але ініцыятыва і актыўная роля ў вечары належала хатнім гаспадыням. Яны дзейна рыхтаваліся да яго правядзення.

Вечар пачаўся ўступнай гутаркай аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР, аб вялікім шчасці і гонары галасаваць за першага маршала Совецкага Саюза, любімага наркома абароны СССР тав. Варашылава.

Потым былі праслуханы патэфонныя пласцінкі з дакладам таварыша Сталіна аб праекце Канстытуцыі на Надзвычайным VIII з'ездзе Советаў. Прысутныя з найвялікшай увагай слухалі словы любімага правадыра. Апладысменты дэлегатаў з'езда падхапляліся ўсімі ўдзельнікамі вечара.

Хатнія гаспадыні тт. Шчутарава, Лабатая, Крайко і інш. расказалі на вечары, як яны ў цемры і нястачы жылі раней і як яны радасна, шчасліва і весела жывуць зараз у краіне соцыялізма.

Пасля выбараў я некалькі разоў заходзіла на ўчастак да сваіх выбаршчыкаў і гутарыла з імі пра бліскучыя рэзультаты выбараў, пра перамогу на выбарах блока комуністаў і беспартыйных, пра вялікую актыўнасць совецкіх выбаршчыкаў.

Мне думаецца, што кожны агітатар павінен расказаць сваім выбаршчыкам, з якімі ён працаваў у часе выбарчай кампаніі, аб выдатных выніках выбараў.

У бліжэйшыя дні я пачну пастаянна займацца з хатнімі гаспадынямі, з якімі займалася раней.

РАЗДЗЁРАВА Р. Д.,
крэдытны інспектар Дзяржбанка, комсамолка, працаваўшая агітатарам на выбарчым участку № 37 г. Менска.

БОЛЬШЭВІЦКАЯ АГІТАЦЫЯ ПАВЫШАЕ АКТЫЎНАСЦЬ МАС

З пачатку выбарчай кампаніі партком нашай фабрыкі вылучыў мяне агітатарам на 78 выбарчы ўчастак. Гэта вылучэнне, з аднаго боку, мяне абрадавала, а з другога — прымусіла крыху пахвалявацца, бо да гэтага я ніколі агітатарам не працавала.

На выбарчым участку мяне прымацавалі да Сянянскай вуліцы. Каб азнаёміцца з сваімі выбаршчыкамі, я перш-на-перш абышла ўсе кватэры і выявіла жадаючых займацца ў гуртку па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі і новага выбарчага закона. У гурток запісалася 20 выбаршчыкаў, галоўным чынам хатніх гаспадынь.

На занятках гуртка, разам з вывучэннем Сталінскай Канстытуцыі, я падрабязна растлумачвала выбаршчыкам парадак галасавання. Расказваючы аб вялікіх правах совецкага народа я адначасова гаварыла і аб бяспраўі працоўных, асабліва жанчын, у капіталістычных краінах. Рамкі нашых гутарак паступова пашыраліся. Ад пытанняў Сталінскай Канстытуцыі і выбарчага закона мы пераходзілі да пытанняў бягучай палітыкі, якімі хатнія гаспадыні таксама вельмі цікавіліся. Са свежых газет я зачытвала ім тэлеграмы аб важнейшых падзеях у нашай краіне і за граніцай, а таксама паведамленні з франтоў грамадзянскай вайны ў Іспаніі і Кітаі.

Людзі не толькі з цікавасцю слухалі, але і самі гаварылі. На прыкладах свайго жыцця, пяпераршнягa шчасця сваіх дзяцей яны дапаўнялі словы агітатара жывымі фактамі. Гаварылі нават тыя, якія раней ніколі не выступалі. Гутаркі былі рознастайныя, яны праходзілі жыва і слухачы з нецярпеннем чакалі наступных заняткаў.

Калі праводзілі гутарку пра перамогі соцыялізма ў нашай краіне, для наглядаасці я павяла сваіх выбаршчыкаў у Дом Урада на выстаўку «20 год БССР». Экскурсія пакінула добрае ўражанне ў хатніх гаспадынь, і яны прасілі, каб яшчэ куды-небудзь схадзіць. На наступны раз мы зрабілі экскурсію ў Дом Чырвонай Арміі.

Палітычная свядомасць і актыўнасць хатніх гаспадынь відавочна расла. Мяне вельмі радавала, што мая агітацыя даходзіць да ўсведамлення мас. Калі я расказвала біяграфію нашых кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР — наркома абароны СССР тав. Варашылава і старшыні Менскага горсовета тав. Ванеева, выбаршчыкі выказвалі адзінае жаданне — галасаваць за блок комуністаў і беспартыйных, за партыю Леніна—Сталіна.

Работа агітатара дала і мне вельмі многа. Па-першае, я адчуваю, што значна павысіла свой культурна-палітычны ўзровень. Рыхтуючыся да заняткаў, мне прыходзілася многа чытаць рознай літаратуры, газет. Гэта ўзбагаціла і пашырыла мае веды. Па-другое, у мяне выпрацаваліся навыкі да самастойнага правядзення гутарак.

Хочацца і далей працаваць агітатарам. Але нас, чамусьці, на жаль, ніхто не збірае для таго, каб даць напрамак у далейшай рабоце.

М. Х. ГІНЗБУРГ,
работніца фабрыкі «Кастрычнік», Менск.

А. СВАМ

ВЫНІКІ АДНАГО ПАЛІТЫЧНАГА ПАДАРОЖЖА

Французскі міністр замежных спраў пан Івон Дэльбос толькі што закончыў вялікае і цяжкое падарожжа па сталіцах краін Цэнтральнай і Паўднёва-Ўсходняй Еўропы. За кароткі тэрмін ён наведаў Варшаву, Бухарэст, Белград і Прагу і абмеркаваў з кіруючымі палітычнымі дзеячамі Польшчы, Румыніі, Югаславіі і Чэхаславакіі асноўныя пытанні сучаснага міжнароднага становішча.

Паездка Дэльбоса ў гэтыя краіны была задумана даўно. Даўно ўжо, і асабліва пасля 7 сакавіка 1936 года (разрыў Германіяй Лакарнскага дагавору і заняцце Рэйнскай дэмілітарызаванай зоны, не сустрэўшае рашучага адпору з боку Англіі і Францыі) — французскія кіруючыя колы адчувалі падзенне французскага прэстыжу і ўплыву ў гэтай частцы Еўропы. Усяму свету была відаць падрыўная работа германскага і італьянскага фашызма ў Польшчы, Румыніі і Югаславіі, накіраваная на адрыў саюзнікаў прыяцеляў Францыі ад сістэмы Лігі нацый, ад сістэмы калектыўнай безапаснасці, на ўзрыў Малой і Балканскай антант. Гэтая работа падпальшчыкаў вайны асабліва ярка выявілася ў факце заключэння італа-югаслаўскага дагавору аб дружбе, і ў польскіх інтрыгах у Румыніі, паставіўшых пад пагрозу існаванне Малой і Балканскай антант.

Пытанне аб тым, якою будзе пазіцыя гэтых краін у выпадку, калі агрэсіўны германа-італа-японскі блок спусціць на чалавецтва псоў вайны, вельмі цікавіць грамадскую думку Францыі і іншых краін, зацікаўленых у супраціўленні агрэсіі.

Барацьба за мір звязана ў сучасны момант з барацьбой за ўмацаванне сістэмы калектыўнай безапаснасці і за ўмацаванне Лігі нацый, якая з'яўляецца адною з форм арганізацыі краін, якія не зацікаўлены ў вайне. Ці спрыяла паездка Дэльбоса ў «саюзныя і прыязныя» Францыі краіны справе згуртавання гэтых краін вакол барацьбы за мір? — асноўнае пытанне, якое цікавіць зараз усіх сапраўдных прыхільнікаў міру.

На жаль, акалічнасці, якія былі перад гэтым дыпламатычным падарожжам, і тое, што паведаміў друк аб ходзе перагавораў Дэльбоса з кіраўнікамі наведаных ім краін, не даюць падстаў для аптымістычных вывадаў. Дэльбос адправіўся ў сваю паездку адразу-ж пасля нарады англійскіх і французскіх міністраў у Лондане на пытанню аб выніках перагавораў члена англійскага ўрада лорда Галіфакса з Гітлерам.

У перагаворах Галіфакса з Гітлерам германскі фашызм паставіў перад краінамі пераможцамі ў вайне 1914—1918 гадоў пытанне аб ліквідацыі апошняй, яшчэ дзеючай, часткі Версальскага дагавору, зафіксаваўшай тэрытарыяльны падзел свету. Агрэсіўны германскі фашызм патрабаваў звароту Германіі калоній і адмаўлення Англіі і Францыі ад «умяшання» ў лёс Цэнтральнай і Паўднёва-Ўсходняй Еўропы, у першую чаргу, у лёс Аўстрыі і Чэхаславакіі. Гэтыя дзве краіны, па плану германскага фашызма, павінны быць пакінуты з вока на вока з Германіяй, якая вырашыць «спрэчныя пытанні», што ёсць у яе ўзаемаадносінах з гэтымі краінамі, шляхам двухбаковых згод з імі. На простай мове гэта азначае не што іншае, як патрабаванне «свабоды» для германскай агрэсіі супроць гэтых краін.

Лонданская нарада, якая абмеркавала германскія дамаганні, замест таго, каб у корані спыніць усякія спробы агрэсара паставіць на павестку дня пытанні аб новым перадзеле свету — парашыла ступіць на коўзкі шлях перагавораў з падпальшчыкамі вайны. Англійскія кансерватыўныя колы парашылі выкарыстаць гэтыя меры, каб, ідучы на новыя ўступкі агрэсару, вырашыць, пры дапамозе «палюбоўнай згоды» з імі, усе вострыя міжнародныя праблемы сёнешняга дня. Ідучы насустрач агрэсару, лонданская нарада ні словам не спамянула, што «палюбоўнае вырашэнне» гэтых пытанняў павінна праходзіць у рамках Лігі нацый.

У святле гэтых падзей паездка Дэльбоса набыла асаблівы сэнс і значэнне. Французскі міністр замежных спраў адправіўся ў сталіцы саюзных і прыязных краін з мэтай высвятліць пазіцыі кіруючых колаў па пытаннях, што пастаўлены ў парадак дня германскім патрабаваннем перагляду тэрытарыяльных артыкулаў Версальскага дагавору. Зразумела, што, накіроўваючыся ў падарожжа з такім цяжкім багажом, Дэльбос не мог разлічваць, што кіруючыя колы Польшчы і іншых краін зоймуць больш цвёрдую пазіцыю ў пытанні пра сумесную абарону супроць агрэсіі, у пытанні пра ўмацаванне сістэмы калектыўнай безапаснасці і Лігі нацый.

Прыём, аказаны Дэльбосу ў памянёных сталіцах, быў неаднолькавы. У Варшаве ён насіў суха-афіцыйны характар. Бек, які даўно ўжо прызнаны, нават французскім правым друкам, «хаўруснікам германскага імперыялізма», скарыстаў прабыванне Дэльбоса, каб яшчэ раз падкрэсліць «незалежнасць» і вялікадзяржаўнасць польскай замежнай палітыкі. Прабыванне Дэльбоса ў Варшаве не прыбавіла ні аднаго грана на карысць міру і калектыўнай безапаснасці. Унешнепалітычная ўстаноўка п. Бека на супрацоўніцтва з агрэсіўным блокам ні ў чым не была пахіснута. Наадварот, адразу-ж пасля ад'езду Дэльбоса Польшча дала яшчэ адзін доказ таго, што яе «незалежная» замежная палітыка зводзіцца да таго, што яна цягнецца ў хвасце агрэсараў. Пасля выхаду Італіі з Лігі нацый іменна ў Польшчы раздаліся громкія галасы за перагляд статута Лігі ў мэтах прыстасаваць Лігу да густаў падпальшчыкаў вайны.

У Бухарэсце Дэльбоса чакаў пышны прыём. У афіцыйных запэўненнях у нязменнасці румынскай дружбы да Францыі не было недахопу. Не было недахопу ў публічных клятвах у вернасці Румыніі Лізе нацый і сістэме калектыўнай безапаснасці. Румынскі друк паведаміў і аб практычнай дамоўленасці па канкрэтных пытаннях франка-румынскага супрацоўніцтва ў эканамічнай, культурнай і ваеннай галінах. Аднак, увесь гэты парад быў сапсаван відовішчам унутранай барацьбы, што раздзірае Румынію. Характэрным момантам было адмаўленне найбольш масавай, дэмакратычнай нацыянал-цараністскай партыі (якая арыентуецца ў замежнай палітыцы на дружбу з Францыяй) прыняць удзел ва ўрачыстасцях, звязаных з прабываннем Дэльбоса ў Бухарэсце. Гэтае адмаўленне было матывавана тым, што прыезд Дэльбоса будзе скарыстан кіруючай клікай, каб умацаваць яе становішча ў краіне. А з дзейнасцю гэтай клікі, як у самой Румыніі так і за граніцай, звязана ўяўленне аб тым, што яна падрыхтоўвае адкрытую фашысцкую дыктатуру, прыход якой расчысціць глебу для пераарыентацыі румынскай замежнай палітыкі і для ўнешнепалітычных авантур. Работа агентаў агрэсараў у гэтай краіне дае сябе адчуваць. Прабыванне Дэльбоса ў Бухарэсце супала з візітам у Румыніі Бальдур фон Шыраха — фюрэра гітлераўскай моладзі, і з заключэннем германа-румынскай гандлёвай згоды, якая яшчэ больш замацоўвае эканамічныя сувязі Румыніі з Германіяй Гітлера.

У Белградзе Дэльбоса прабавала гарача і ветліва сустрэць дэмакратычная грамадскасць, якая адчувае ўсю небяспеку курса на згавор з агрэсарамі, праводзімага кіруючай клікай Стаядзіновіча. Гэта грамадскасць была разагнана паліцэйскімі дубінкамі. Стаядзіновіч вітаў Дэльбоса яшчэ поўны ўражанняў ад сваёй паездкі ў Італію, дзе ён умацоўваў «прыязныя сувязі» з Мусаліні і прысутнічаў пры абвяшчэнні выхаду Італіі з Лігі нацый. Дарэмна п. Дэльбос у сваіх тостах на афіцыйных банкетах стараўся напомніць Стаядзіновічу, што Югаславія член Лігі. Ні Ліга нацый, ні сістэма калектыўнай безапаснасці не былі ўдастоены ні адным словам югаслаўскага міністра.

Ацэньваючы вынікі паездкі Дэльбоса па пералічаных трох краінах, правы французскі журналіст Пертынакс, не без падставы, заяўляе, што Бек, Стаядзіновіч і румынскі манарх Кароль ажыццяўляюць у сучасны момант, у той ці іншай ступені, палітыку «перастраховак». Фармальна не парываючы з Лігай нацый і сістэмай калектыўнай безапаснасці, гэтыя краіны адначасна шукаюць згавору з агрэсарамі. Вядома, што такая палітыка не вяжацца з палітыкай міру і безапаснасці для ўсіх.

У адрозненне ад гэтых краін, Чэхаславакія не давала да гэтага часу повада да папрокаў у двухсэнсавых адносінах да абавязацельстваў, што выцякаюць з яе прыналежнасці да лагеру міру. Германская агрэсія пагражае ёй амаль не ў першую чаргу. Пытанне аб лёсе Чэхаславакіі было, як аб гэтым сказана вышэй, паднята ў разгаворах Гітлера з Галіфаксам. Несумненна, што Дэльбос не мог не абмяркоўваць з чэхаславацкімі палітычнымі дзеячамі патрабаванне Гітлера — пакінуць яго з вока на вока з намечанымі ім ахвярамі. Не дзіўна таму, што заявы аб вернасці Лізе нацый і сістэме калектыўнай безапаснасці прагучалі ў часе прабывання Дэльбоса ў Празе. Аднак і тут прагучалі і трывожныя ноткі, якія выклікаюць апаску, што рэакцыя Лондана і Парыжа на пастаноўку фашызмам тэрытарыяльнага пытання штурхае і Чэхаславакію на пошукі двухбаковай згоды з Германіяй. Пра гэта сведчыць заява чэхаславацкага міністра замежных спраў Крофта аб двухбаковых перагаворах, што вядуцца зараз з Германіяй па спрэчных пытаннях.

Зараз яшчэ рана судзіць, з якім багажом звярнуўся п. Дэльбос з сваёй паездкі. Але, несумненна, што гэта паездка — толькі звяно ў ланцугу вялікай дыпламатычнай акцыі, прадпрынятай англійскімі кансерватарамі, у мэтах згавору з блокам агрэсараў, шляхам уступак агрэсару.

Перагаворы будуць працягвацца. Усе шчырыя прыяцелі міру, якія разумеюць, што такія спробы толькі распальваюць апетыты агрэсараў, будуць сачыць з трывогаю і з недавер'ем за гэтымі перагаворамі.

Совецкі Саюз, народ якога 12 снежня паказаў сваё маральнае і палітычнае адзінства і згуртаванасць вакол партыі і вялікага Сталіна, — спакоен за сваё будучае. Зарукай таму — растучая магутнасць нашай слаўнай, непераможнай Чырвонай Арміі!

У ЧАВУСКАЙ МТС НЕ СПЯШАЮЦЦА

Па плану Наркамзема БССР, Чавуская МТС павінна адрамантаваць да 10 лютага 55 трактараў: 19 трактараў капітальнага, 18 сярэдняга і 18 бягучага рамонту.

Да вызначанага тэрміну асталося паўтара месяца, а адрамантавана тут усяго 14 трактараў. На якасць рамонту не звараочаюць увагі. Пры спробе выяснілася, што тры «адрамантаваныя» трактары першай брыгады маюць дэфекты. Прышлося патраціць многа часу для паўторнага рамонту.

Да рамонту прыступілі 15 лістапада, а рамонтныя брыгады не былі складзены да апошняга часу. Загадчык майстэрняй Краўцоў і механік Плаксін разводзяць рукамі:

— Рабочых малавата. А так, у нас усе ўмозы ёсць.

Працуе на рамонце ўсяго 12 чалавек, у той час як патрэбна значна больш. У майстэрні ёсць электрычнасць, можна арганізаваць двухзменную работу. Аднак ніхто з кіраўнікоў МТС не здагадаецца зрабіць гэта. У майстэрні холадна, песна, у адным з пэхаў працякае дах.

Інструменты і часткі машын параскіданы абы дзе. Рабочыя месцы завалены трактарнымі часткамі, што заграмаджае майстэрню і значна зніжае прадукцыйнасць працы.

Рамонт вецярпіма запягваецца і з-за адсутнасці запасных частак, як поршняў, падшыпнікаў, шэсцярняў, сярэдніх валікаў каробкі скарасцей і многіх другіх запасных частак.

Дырэкцыя МТС не паклапацілася своечасова забяспечыць трактары запаснымі часткамі. Усе, без выключэння, трактары і іншыя сельгасмашыны стаяць пад адкрытым небам.

У МТС няма клопатаў аб бытавых умовах рабочых. У інтэрнатах, няўтульна, нячыста, культурна-масавая работа не праводзіцца. Большасці рабочых не выплачана зарплата за лістапад.

Чавуская МТС — дырэктар Жэлезнякоў — яшчэ ні ў адным калгасе не выканала заключанага дагавору па малацьбе, чым зрывае засыпку насенных фондаў. Так, у калгасе імя Сталіна палова збожжа яшчэ не абмалочана. Некалькі разоў з калгаса звярталіся ў МТС, каб прывезлі малатарню, на што Жэлезнякоў катэгарычна адмовіў. Ён, напэўна, «забывае», што гэтым затрымліваецца размеркаванне ўраджаю па працаднях, засыпка насення. Малатарні МТС дрэнна адрамантаваны, яны прастойваюць у Жаліўскім, Пунькаўскім, Сушчэўскім і ў іншых сельсоветах.

У Чавускай МТС дрэнна змагаюцца за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва.

ВАСЕНДА.

РЫХТАВАЦЬ МЯСЦОВЫЯ ЎГНАЕННІ

Адным з важнейшых і танных мясцовых угнаенняў для павышэння ўраджайнасці сацыялістычных палёў з'яўляецца торф. Пасля ўнясення торфу ў глебу, яна набывае добрую структуру. Торф значна павышае і захоўвае вільготнасць у глебе, захоўвае глебу ад вымызанняў з яе ранейшых розных угнаенняў, прыцягвае сонечныя праменні, што значна павышае цеплыню глебы.

Торфам багаты амаль усе калгасы нашага Кіраўскага раёна. Спосабы здабычы яго вельмі простыя. Пасля палявых работ зараз-жа трэба прымацца за зімовую здабычу, а таксама і вывазку торфу, здабытага летам, і кампасціраваць яго з гноем, ужываць у якасці подсцілу ў хлявах.

Але ў Кіраўскім раёне няма належнай барацьбы за выкарыстанне мясцовых угнаенняў, многія калгасы раёна зрываюць гэту важнейшую работу. Напрыклад, калгас імя Карла Маркса, Старпоўскага сельсовета, «Чырвоны баец», Паўлаўскага сельсовета, і ўсе калгасы Любеніцкага сельсовета нават не прыступілі да загатоўкі і вывазкі торфу.

Зараз у калгасах закончаны амаль усе работы. Раённыя арганізацыі павінны паклапаціцца аб арганізаванні ва ўсіх калгасах раёна зімовай здабычы і вывазкі торфу, каб гэтае каштоўнае ўгнаенне даць на ўсе пустыя і недастаткова тлустыя глебы.

МАЗУРЭНКА.

НЕ ЗАСЫПАЮЦЬ НАСЕННЫХ ФОНДАЎ

У Дрыбінскім раёне не разгорнута падрыхтоўка да веснавой сяўбы. На 20 снежня калгасы раёна засыпалі ў насенны фонд толькі 50 проп. збожжавых і бабовых культур, 67,4 проп. ільнасемя.

Яшчэ горш становішча ў асобных сельскіх советах. Так, напрыклад, Егонаўскі сельсовет да апошняга часу не засыпаў ні аднаго кілограма збожжа. Старшыня сельсовета Шэвелькоў стаў на шлях зрыву засыпкі насення.

У Бельскім сельсовеце таксама не засыпана ў насенны фонд ні аднаго кілограма зернавых. Старшыня сельсовета Сазонаў праяўляе паўнейшую бесклапотнасць, самаўхіліўся ад гэтай работы.

Там-жа, дзе прыступілі да засыпкі насення, напрыклад, у калгасах Рабцаўскага сельсовета, — ачыстка не арганізавана.

Падобнае становішча і ў іншых калгасах раёна.

Раённы зямельны аддзел (загадчык Балтуноў) не кіруе падрыхтоўкай да веснавой сяўбы, не клапоціцца аб тым, каб калгасы поўнасцю забяспечылі сябе высокаякасным насеннем.

ПАЛЯКОЎ.

ТРАСТА НЕ АПРАЦОЎВАЕЦЦА

Выкананне ільназагатовак па Дубровенскаму раёну праходзіць надзвычай марудлымі тэмпамі. Дзяржаўны план здачы ільнавалакна выканан толькі на 30 процантаў. Калгасы-ж Савінскага, Дабрынскага, Расосенскага і раду іншых сельсоветаў здалі толькі 15—20 проц. плана.

Прычына адставання раёна ў здачы ільнавалакна дзяржаве — дрэнная арганізацыя працы на ільнамяльных пунктах калгасаў, нескарыстанне ільнамяльных і ільнатрапальных машын.

У калгасе «Перадавік», Баеўскага сельсовета (старшыня тав. Кісялёў), калгаснікам не падрыхтоўваюць загадзя ў дастатковай колькасці трасту. У выніку гэтага жанчыны працуюць на апрацоўцы трасты толькі палову дня. Адказны па ільну ніколі не бывае каля ільнатрапальшчыц і не цікавіцца іх работай. З-за нядбайных адносін у калгасе выбыла са строю ільнамялка.

Прастайваюць ільнатрапальныя машыны Антонава і Санталава ў калгасе «Светлы луч». Адказнага па ільну тут зусім няма, і ніхто за апрацоўкай трасты не сочыць. З 50 жанчын на працу выходзяць толькі 17. Нормы выпрацоўкі вельмі нізкія.

Па-шкодніцку адносяцца да ільну ў калгасе «Чырвоны Чырвец», Кляноўскага сельсовета. Тут на полі асталася зімаваць пад снегам непаднятая траста з 8 гектараў. Астатняя траста валяецца абы дзе.

Метады работы лепшых стаханавак-ільнатрапальшчыц раёна з калгаса імя Калініна тт. П. Гапаненкі і С. Абеўлевіч, якія штодзённа натрапвалі 50—60 кілограмаў ільну, у раёне не распаўсюджаны.

Раённыя арганізацыі таксама нічога не робяць, каб ліквідаваць самацёк, самазаспакаенне, а сям там прамое шкодніцтва ў апрацоўцы ільнатрасты, каб хутчэй выканаць дзяржаўны план здачы ільнавалакна.

І. БАЖКОЎ.

ВЯЧЭРНІЯ ШКОЛЫ ДЛЯ КАЛГАСНІКАЎ

У Пабалаўскім сельсовеце, Рагачоўскага раёна, адкрыта 7 вячэрніх агульнаадукацыйных школ для дарослых. У школах навучаецца звыш 250 калгаснікаў і калгасніц. Для выкладання прыцягнуты настаўнікі мясцовых школ. Для калгаснікаў і калгасніц, якія па розных прычынах не могуць наведваць школу, арганізавана навучанне на даму. Так, толькі ў адным калгасе імя Тэльмана на даму зучацца 42 калгаснікі.

Л. ГУЦІН.

Знатны фрэзероўшчык краіны — дэпутат Совета Саюза тав. І. І. Гудаў (станказавод імя Орджанікідзе) 7 снежня ўстанавіў нябачаны рэкорд. Працуючы на вытворчасці складанай дэталі — апрацоўка кулачка для зажымнага патрона, ён за змену выканаў 4.582 проц. нормы. Шырока ўжываючы метады тав. Гудава, фрэзероўшчык «Чырвонага пролетарыя» тав. Н. С. Царэў 10 снежня перакрыў рэкорд тав. Гудава. Працуючы на фрэзероўцы башмакоў, тав. Царэў выканаў сваю норму на 5.793 проц. 20 снежня выдатнейшыя фрэзероўшчыкі сустрэліся на нарадзе стаханаўцаў станкабудаўнічых прадпрыемстваў Ленінскага раёна гор. Масквы. НА ЗДЫМКУ: тт. І. І. Гудаў (справа) і Н. С. Царэў у перапынку нарады. Фота Б. Фішмана (СФ).

ДАСТОЙНА СУСТРЭНЕМ ПЕРШЫ ГОД ТРЭЦЯЙ СТАЛІНСКАЙ ПЯЦІГОДКІ

ЗЛЁТ КРЫВАНОСАЎЦАЎ МЕНСКАГА ВУЗЛА

23 снежня на пасажырскай станцыі, у клубе імя Леніна, адбыўся злёт стаханаўцаў-крываносаўцаў Менскага чыгуначнага вузла. Абмяркоўваўся зварот стаханаўцаў Масквы, а таксама зварот стаханаўцаў-крываносаўцаў Маскоўскага чыгуначнага вузла аб правядзенні сталінскага месяца стаханаўскіх рэкордаў. Злёт стаханаўцаў абмеркаваў план практычных мерапрыемстваў па падрыхтоўцы ўсіх служб вузла да правядзення сталінскага месяца.

У сваіх выступленнях стаханаўцы-крываносаўцы гаварылі пра недахопы, якія ў перыяд сталінскай дэкады стаханаўскіх рэкордаў перашкаджалі ў рабоце.

— У сталінскую дэкаду стаханаўскіх рэкордаў, — сказаў каваль 8-й дыстанцыі пуці тав. Русальскі, — наш калектыў дабіўся значных поспехаў. Аднак, гэтыя поспехі былі-б яшчэ большымі, каб нашы камандзіры добра планавалі работу і своечасова забяспечвалі неабходным матэрыялам. Мне, напрыклад, у перыяд сталінскай дэкады давялося затраціць шмат часу на перараблённе ўжо зробленых дэталяў толькі таму, што дарожны майстар т. Красоўскі перад тым, як даць мне работу, не прадумаў добра, як трэба яе зрабіць.

Грузчык-значкіст тав. Савіцкі скардзіўся, што іх работай ніхто не кіруе. Вагоны для выгрузкі падаюцца да пляцовак, якія занесены снегам. Прыходзіцца многа прастойваць, пакуль гэтыя пляцоўкі ачысцяць ад снегу.

— З-за дрэннай каманды дыспетчараў аддзялення, — гаворыць машыніст паравоза тав. Баброўскі, — мы, паравознікі, часта прастойваем без работы па 4—5 гадзін. Я бяру абавязацельства ў перыяд сталінскага месячніка стаханаўскіх рэкордаў працаваць ад прамыўкі да прамыўкі без заезду паравоза ў дэпо на рамонт, дабіцца эканоміі апалу не менш 10 процантаў.

Усе выступаючыя з вялікім уздымам падтрымлівалі зварот стаханаўцаў Масквы аб правядзенні сталінскага месячніка стаханаўскіх рэкордаў.

Н.

АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ КАЛГАСНІКАЎ

СЛУЦК. 25 снежня адбыўся агульны сход калгаснікаў калгаса «Першае мая», Слуцкага раёна, па пытанню абмеркавання звароту стаханаўцаў гор. Масквы і Маскоўскай вобласці і Штэйгардскай МТС аб уключэнні ў сталінскі месячнік стаханаўскіх рэкордаў.

Выступіўшы на сходзе калгаснік Лявепін заявіў:

— Наша работа ў калгасе шчодра аплачваецца. Паасобныя ўчасткі жыта далі ў 1937 г. па 24—25 цэнт. з гектара, ячменю — 26 цэнт., бульбы з участка стаханаўскага звяна атрымана 425 цэнт. На працадзень калгаснікі атрымліваюць па 3,2 кгр. зярнавых, 12 кгр. бульбы, 5 кгр. гароднiны і 3 руб 70 кап. грашыма.

Агульны сход калгаснікаў звярнуўся да ўсіх калгаснікаў, калгасніц, рабочых соўгасаў і МТС Слуцкай акругі. Калгаснікі калгаса «Першае мая» абавязаліся сярэдні ўраджай зернавых у 1938 годзе атрымаць па 20 цэнт. з гектара, бульбы — 225 цэнт., забяспечыць поўнае захаванне маладняка і дабіцца ад кожнай каровы па 2.000 літраў малака ў год, а ад рэкардыстак не менш 4.000 літраў.

— Мы, заяўляюць калгаснікі, будзем змагацца за атрыманне ў 1938 годзе на працадзень не менш 5 кгр. зерназых, 16 кгр. бульбы і 4 руб. грашыма. Гэтым самым мы заваюем права ўдзелу ва Ўсесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы.

І. ВЕЧАР, СЫМАН.

903 ПРОЦ. НОРМЫ

26 снежня стаханаўка лесазавода імя Молатава (Барысаў) Шульц Тамара на працэсе раздзелкі мэблі выканала сваю норму на 903 проц. За 6 гадзін 20 мінут яна дала 57 шафаў замест нормы 7 шафаў. За астатнія 40 мінут тав. Шульц выканала зменную норму на афарбоўцы сталоў: яна афарбавала 10 сталоў, норма-ж за 7 гадзін — 11 сталоў. Зарабіла тав. Шульц у гэты дзень 53 руб.

НОВЫ РЭКОРД СТАХАНАЎКІ тав. ГУТНІКАВАЙ

23 снежня стаханаўка рэчыцкай запалкавай фабрыкі «X Кастрычнік»—тав. Гутнікава ўстанавіла новы рэкорд. Пры норме 61 тыс. скрынак запалак яна за змену дала 90 тысяч, перакрыўшы свой папярэдні рэкорд на 10 тыс. скрынак запалак.

Пачатак сталінскага месяца т. Гутнікава сустракае новымі вытворчымі перамогамі.

НА ПРАДПРЫЕМСТВАХ НАРКАМЛЕСА ІГНАРУЕЦЦА ТЭХНІКА БЕЗАПАСНАСЦІ

Партыя і ўрад надзяюць выключную ўвагу аздараўленню ўмоў працы на вытворчасці. Вялікія грашовыя ўкладанні ў тэхніку безапаснасці, усебаковыя клопаты аб чалавеку, аб яго жыцці і здароўі прывялі да няўхільнага зніжэння захворванняў і скарачэння вытворчага траўматызма.

Дасягненні совецкай краіны ў галіне аховы працы не аспрэчны. Соцыялістычная дзяржава стварыла адзіную ў свеце сістэму аховы працы і тэхніку безапаснасці, аб якой нельга навет і марыць пры капіталізме.

Нашы поспехі ў галіне аздараўлення ўмоў працы былі-б на многа большыя, калі-б не злачынная падрыўная дзейнасць ворагаў народа. Тройчы прэзрэнныя ворагі — трацкісцка-бухарынскія шкоднікі і дыверсанты імкнуліся пагаршаць умовы працы рабочых.

Шкодніцкая дыверсійная работа праводзілася ворагамі народа ў радзе галін прамысловасці БССР. Расстаноўка абсталявання, арганізацыя прывадной сістэмы, маторнай гаспадаркі і інш. былі сплянаваны такім чынам, каб максімальна ўскладніць працэс абслугоўвання абсталявання і скласці спрыяючую глебу для росту траўматызма.

Ці ўсё зроблена для ліквідацыі вынікаў шкодніцтва?

На жаль, не ўсё. Наркаматы, дырэктары трэстаў і прадпрыемстваў, партыйныя і профсаюзныя арганізацыі не прынялі яшчэ дзейсных мер для наладжвання тэхнікі безапаснасці і аховы працы. Не гледзячы на прамое ўказанне лютаўска-сакавіцкага Пленума ЦК ВКП(б) аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў галіне тэхнікі безапаснасці і аховы працы ў прамысловасці, паасобныя наркаматы гэта рашэнне не выканалі. Адным з такіх з'яўляецца Наркамлес (нарком т. Рыжыкаў). Там да апошніх дзён гэтым важнейшым пытаннем амаль зусім не займаліся. Наркамат, адарваўшыся ад сваіх прадпрыемстваў, не ведае, што там робіцца. А становішча яўна пагражаючае. На лесазаводах, запалкавых і фанерных фабрыках шкодніцтва ў галіне тэхнікі безапаснасці яшчэ і зараз дае сябе адчуваць, аб чым гавораць няшчасныя і нават смяротныя выпадкі.

Выключна агіднае становішча на прадпрыемствах трэста «Лесбел». Там за 9 месяцаў 1937 года зарэгістравана 19 смяротных няшчасных выпадкаў. Гэты трэст на 1937 год для 40 прадпрыемстваў асігнаваў на мерапрыемствы па тэхніцы безапаснасці толькі 38.270 руб., але нават і гэта нязначная сума не выдаткоўваецца. Па бабруйскаму механізаванаму пункту з асігнаваных 20,5 тысяч рублёў выдаткавана толькі 11,5. Па Жыткавіцкаму леспрамгасу з асігнаваных 5,6 тысяч рублёў, выдаткавана 650 рублёў. Такі малюнак па многіх іншых леспрамгасах і пунктах.

Амаль па ўсіх лесапунктах не выконваюцца элементарныя правілы тэхнікі безапаснасці, асабліва на пагрузачных работах. Велізарныя дубовыя кражы, вагою да 3—4 тон, грузяцца без ўсякіх прыстасаванняў, без усякага тэхнічнага кіраўніцтва. У выніку гэтага, 30 кастрычніка на бабруйскім механізаваным лесапункце пры ручной пагрузцы дубовых кражаў было два смяротных няшчасных выпадка з рабочымі-грузчыкамі. Такія выпадкі мелі месца і ў слуцкім мехпункце.

У Асіпавіцкім леспрамгасе адміністратыўна-тэхнічны персанал не захоўвае тэхнічных правіл вырубкі лесу, рабочыя пасылаюцца тэхнічна не падрыхтаваныя, іх не абучаюць. Работы праходзяць без нагляду майстра і неабходных прыстасаванняў. У выніку такіх злачынных адносін да справы дырэктара леспрамгаса Казачка, мелі месца няшчасныя выпадкі.

Не лепшы малюнак на рэчыцкім, слуцкім, аршанскім і іншых механізаваных пунктах. Там злосна ігнаруюцца правілы тэхнічнай безапаснасці, што дае рост траўматызма.

Абураючыя агіднасці творацца і на прадпрыемствах трэста «Белдрэў». На заводах гэтага трэста выдаткавана толькі 33 проц., з асігнаваных сродкаў на капітальныя затраты па ахове працы. Прычым, па плану на 1937 год гэтыя сродкі былі асігнаваны толькі 6 заводам, а 11 заводаў былі зусім абойдзены.

На рэчыцкім лесазаводзе (дырэктар Шэйнбах), на барысаўскім камбінаце «Комінтэрн» (дырэктар Блоцкі) груба парушаюцца правілы тэхнікі безапаснасці: адсутнічаюць агарожы варштатаў і інш.

Не лепш на фанерных і запалкавых заводах Беларусі. На такім заводзе, як віцебскі фанерны № 6, кацэвіцкі—«Звязда» і запалкавая фабрыка імя Кірава (Барысаў) у трэцім квартале назіраецца рост няшчасных выпадкаў у параўнанні з першым амаль у два разы. Там вельмі дрэнна выкарыстоўваюць асігнаваныя сродкі на ахову працы. Запалкавая фабрыка імя Кірава з 21,5 тысяч яшчэ нічога не выдаткавала. Нараўлянская фабрыка «Везувій» з 25.000 рублёў выдаткавала толькі 9 тысяч.

Гэтыя факты сведчаць аб тым, што варожая работа на прадпрыемствах сістэмы Наркамлеса працягваецца. Кіраўнікі-ж Наркамата і яго трэстаў яшчэ і па сённяшні не праводзяць рашучай барацьбы па ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе тэхнікі безапаснасці і аховы працы. Канкрэтныя вінаўнікі няшчасных выпадкаў і смяротнасці рабочых часта астаюцца беспакаранымі. Так атрымалася з начальнікам гомельскай сплаўканторы — Шпакам, тэхнарукам Астапенка, начальнікам лесаўчастка Жаўнеравым, якія вінаваты ў смерці механіка будакашалеўскага лесазавода тав. Слепчанка.

Дрэнна займаюцца пытаннем тэхнікі безапаснасці і аховай працы профсаюзныя арганізацыі. Неаднаразовыя сігналы рабочых і служачых, інжынераў і тэхнікаў аб наяўнасці злачыннага парушэння працоўнага заканадаўства і правіл па тэхніцы безапаснасці вельмі часта астаюцца без увагі. Профсаюзы гэтым пытаннем не займаюцца. Яны яшчэ вельмі дрэнна ажыццяўляюць кантроль за выдаткаваннем сродкаў, асігнуемых дзяржавай на аздараўленне працы і не змагаюцца са шкодніцтвам.

Трэцяя сталінская пяцігодка высоўвае рад новых і сур'ёзных задач у галіне аховы працы і тэхнікі безапаснасці. Трэба змагацца за поўную рэалізацыю планавых мерапрыемстваў па тэхніцы безапаснасці, за правільнае і своечасовае выкарыстанне сум, якія асігнаваны на гэтыя мэты, за суровае захаванне ўсіх заканадаўстваў аб працы.

Неабходна бязлітасна выкрываць усіх ворагаў рабочага класа, якія яшчэ і па гэты час прадаўжаюць тварыць падрыўную работу.

Бюро ЦК КП(б)Б прыняла зараз спецыяльнае рашэнне па пытанню аб тэхніцы безапаснасці і ахове працы. Пастанова вызначае рад канкрэтных мерапрыемстваў па ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў гэтай галіне. Задача партыйных, профсаюзных і гаспадарчых арганізацый — хутчэй выканаць гэту важнейшую пастанову, забяспечыўшы сапраўды ўзорную пастаноўку на нашых прадпрыемствах тэхнікі безапаснасці і аховы працы.

С. ЛЯСНЕЎСКІ.

КУЛЬТУРНЫЯ РАНІШНІКІ КОМСАМОЛЬСКАГА АКТЫВА

Менскі Дом Чырвонай Арміі імя К. Е. Варашылава тры разы ў месяц па выхадных днях з поспехам праводзіць культурныя ранішнікі комсамольскага актыва гарнізона. На гэтых ранішніках комсамольскія актывісты маюць магчымасць праслухаць цыклы лекцый і дакладаў па пытаннях гісторыі, навукі, культуры, міжнароднай і ўнутранай палітыкі. На чатырох праведзеных ужо ранішніках прысутнічала больш 1.200 чалавек, праслухаўшых лекцыі з «Кароткага курса гісторыі СССР» праф. Шэстакова — «Наша радзіма ў далёкім мінулым», «Кіеўская дзяржава», а таксама на тэмы: «Жыццё і дзейнасць С. М. Кірава», «Будова сусвету», «Японская агрэсія ў Кітаі». Пасля лекцый былі паказаны фільмы «Ленін у Кастрычніку», «За нашу радзіму», выступаў Ансамбль чырвонаармейскай песні і пляскі. У праграме бліжэйшых ранішнікаў тэмы: «750-годдзе з дня нараджэння Шота Руставелі», прадаўжэнне цыкла «Будова сусвету».

Для чытання лекцый і дакладаў на ранішніках прыцягваюцца прапагандысты часцей гарнізона, выкладчыкі менскага ваеннага вучылішча імя Калініна, Беларускага дзяржаўнага універсітэта і т. д.

Варожая дзейнасць

У Смілавіцкім раёне пад апекай раённага кіраўніцтва беспакарана арудуюць ворагі народа — так ацэньваюць становішча ў раёне сотні аўтараў у сваіх пісьмах. І на самой справе, факты паказваюць, што прахадзімцы і жулікі прабраліся на самыя адказныя ўчасткі кіраўніцтва ў раёне і твораць там шкодныя справы, не грэбуючы ніякімі гнуснымі сродкамі.

З усяго відаць, што працуючыя пакуль што ў якасці—сакратара райкома партыі Плятнёў і старшыні РВК Жукоўскі былі непасрэдна зацікаўлены ў такім падборы кадраў у раёне.

Дырэктарам Рудзенскай МТС нядаўна прызначан Міклуш. Хто такі Міклуш? Ён у свой час быў зняты з работы ў паштовым аддзяленні за рад злоўжыванняў. Пасля РК КП(б)Б быў паслан на пасаду старшыні Дукорскага сельсовета. На гэтай рабоце ён па-варожаму здзекваўся з калгаснікаў і аднаасобнікаў. Масавае забранне маемасці, незаконныя штрафы працвіталі ва ўсю. Забраную маемасць сістэматычна прысвайваў. Так у грамадзяніна Копскага з вёскі Турпы ён забраў 80 кілограмаў сала. Па акту афармлена ўсяго 34 кілограмы, астатнія прысвоіў. У нявесты Маставая ў гр. Дударэвіча за нядачу 5 кілограмаў мяса Міклуш забраў быка. Гэты бандыт дайшоў да таго, што збіваў сялян (пабіў грамадзяніна Лухвіча з пасёлка Жароўкі, грамадзянку вёскі Дукоры Пісарчык Алену). Усе гэтыя варожыя справы Міклушу прайшлі беспакарана, бо кіраўнікі райкома і РВК—Плятнёў і Жукоўскі — патуралі гэтым бандыцкім справам. Гэты чалавек, як відаць, быў ім па душы, і яны вылучылі яго дырэктарам МТС. Зараз ён злачынна зрывае падрыхтоўку да веснавой сяўбы. Ні адзін трактар яшчэ не выпушчан з рамонту.

Раённую кантору Заготзярно доўгі час узначальваў зараз выкрыты вораг народа, польскі шпіён, які заражаў зярно на складах кляшчом. Штат канторы ўкамплектаваў сваімі паплечнікамі для шкодніцкай работы. А між тым у РК КП(б)Б былі сігналы аб варожай дзейнасці і аб антысемітскіх справах гэтага шкодніка. Вораг быў выкрыт без удзелу Плятнёва і Жукоўскага, магчыма нават і супроць іх жадання. Што-ж робяць гэтыя людзі? Яны ставяць загадчыкам Заготзярно Сысова А. Д. — сына кулака, дэзертыра Чырвонай Арміі. Сысоў, працуючы старшынёй Дудзіцкага сельсовета, быў ініцыятарам па збору подпісаў на адкрыццё касцёла. Атрымліваецца, што замест аднаго ворага быў пасаджан другі.

Гэты метад перастаноўкі шкоднікаў—людзей, скампраметаваўшых сябе і не заслугоўваючых ніякага палітычнага даверʼя, — шырока прымяняўся райкомам і РВК.

Былы старшыня Дукорскага сельсовета Левін быў актыўным удзельнікам аграблення калгаснага сялянства па сельсовету. Зараз райком партыі вылучыў яго загадчыкам райфа. У яго марынуюцца дзесяткі пісем працоўных аб няправільным забранні маемасці. Грамадзянка Стрэмчыцкая Х. некалькі месяцаў падрад абівае парогі райвыканкома і райфа, каб разгледзелі яе заяву, у якой скардзілася, што яе збіў у часе забрання маемасці былы старшыня Карзуноўскага сельсовета Шавель, зараз работнік цухавіцкага Заготзярно. І зусім зразумела, што Левін нават і не думаў разглядаць заявы, бо інакш ён не мог адносіцца да скаргаў працоўных, калі ён сам тварыў гэтыя беззаконні.

Плятнёву, Жукоўскаму, паступалі сотні сігналаў аб варожай рабоце ў калгасах, аб засмечанасці кіраўніцтва калгасаў, крадзяжы калгаснага дабра, здзеках з калгаснікаў. Усе сігналы глушыліся і змазваліся. І зусім не дзіва. Хіба-ж маглі гэтыя людзі, якія самі расстаўлялі на адказныя ўчасткі ворагаў і прахадзімцаў, змагацца за ліквідацыю шкодніцтва? Вось некалькі прыкладаў:

На пасадзе старшыні калгаса «Сетча» да нядаўнага часу працаваў Зазюльчык. Намеснік старшыні Бялько, кладаўшчык Белабровік сістэматычна раскрадвалі калгасную маемасць, п'янствавалі за кошт калгаса. У гэтым калгасе гаспадарка па віне гэтай зграі даведзена да развалу.

У калгасе «X з'езд ЛКСМБ» намеснікам старшыні працуе Дударэвіч. Яго сваякі расстрэлены за контррэвалюцыю. Членам праўлення і загадчыкам СТФ працуе Валенда, якая з'яўляецца дачкой эканома пламешчыцкага маёнтка. Яны беспакарана растранжырваюць калгаснае дабро і шкодзяць у калгасе. Старшынёй калгаса «Большэвік» працуе Дыбо. Браты яго — верныя слугі пана Ваньковіча, разам з ім уцяклі ў Польшчу. За кароткі час работы Дыбо ў калгасе загінула 9 коней. У калгасе падрыхтоўка да веснавой сяўбы злачынна зрываецца. Рамонт сельскагаспадарчага інвентара яшчэ не распачат, насенныя фонды не засыпаны.

Брыгадзір калгаса «Перамога» Крывашчокі Антон — сын солтуса. Брат яго расстрэлен за варожыя антысовецкія дзеянні. Работу ў брыгадзе ён свядома правальвае.

На працягу некалькіх год на пасадзе старшыні калгаса «X-годдзе Беларусі», Цзітнянскага сельсовета, працаваў Наумчык. Гэты ізверг тэрарызаваў калгаснікаў. Ён даходзіў да такой нагласці, што прыходзіў у хату і збіваў сялян да страты прытомнасці. Такія акты ён учыніў над калгасніцай Бурэц Сцепанідай, над калгаснікам Бурцом Сяргеям і другімі. Аднак гэта яму не перашкаджала працаваць на працягу некалькіх год старшынёй калгаса. І толькі ў апошнія дні пад напорам калгаснікаў грaміла Наумчык з работы знят і асуджан.

Фермы ў радзе калгасаў таксама знаходзяцца ў ненадзейных руках. Загадчык МТФ калгаса «Новы Дрычын» Прохарчык — дачка жандара, які выдаваў рэволюцыянераў. Яна крадзе і прадае на старану прадукцыю, якую атрымлівае для фермы.

Не лепшае становішча з кіраўніцтвам раду сельсоветаў. Прывядзем толькі адзін прыклад. Былы старшыня Рудзенскага сельсовета, зараз выкрыт як вораг народа. Ён акуратна выконваў шпіёнскія заданні, разам з імі п'янстваваў. І вось, калі выбаршчыкі сельсовета патрабавалі ад раённага кіраўніцтва зняць з работы гэтага ворага народа, РВК умудрыўся цішком адслабаніць яго ад работы і прызначыць загадчыкам рудзенскай ашчадкасы.

Гэта далёка не поўны пералік таго, што робіцца ў радзе калгасаў і сельсоветаў раёна. Усе гэтыя асобы старанна падтрымліваюцца райкомам, райвыканкомам і райза.

Плятнёў і Жукоўскі для адводу вачэй выступаюць з прыгожымі прамовамі аб падняцці рэволюцыйнай пільнасці, аб выкарчоўванні шпіёнаў, дыверсантаў, і шкоднікаў, але справы гэтых людзей гавораць зусім аб адваротным.

Нічым іншым, як прамым ігнараваннем з боку РК і РВК важнейшых мерапрыемстваў партыі і ўрада можна расцэньваць зрыў падрыхтоўкі да веснавой сяўбы ў раёне. На сёнешні дзень усяго засыпана насення на 61 проц. Мізэрная лічба ачысткі насення (13 проц.) сведчыць таксама, што ворагі бесперашкодна прыкладаюць свае рукі к гэтаму важнейшаму ўчастку з тым, каб вясной засеяць калгасныя палі засмечаным зярном.

Загадчык райза Перапеліца бясклопатна наглядае за тым, як рад кіраўнікоў калгасаў варожа адносяцца да падрыхтоўкі к пасеўнай кампаніі. У калгасе «Зара» (старшыня калгаса Холад) збожжа яшчэ не абмалочана. Да засыпкі насеннага фонда яшчэ не прыступілі. Па віне старшыні калгаса «XVI партз'езд» Сенчука насенны фонд засыпан снегам. Аб выпрабаванні зярна на ўсходжасць у гэтым калгасе ніхто і не думае. У калгасах «17-годдзе Кастрычніка», «Праца» і «XV з'езд КП(б)Б» зярно шкодніцка заражана кляшчом.

Ці выпадковы паводзіны Плятнёва і Жукоўскага ў адносінах да ворагаў народа? Не, не выпадковы. Плятнёў і Жукоўскі былі цяснейшым чынам звязаны з выкрытымі зараз ворагамі народа з цэнтральных апаратаў Беларусі. У складзе бюро райкома і прэзідыума РВК знаходзіліся ворагі народа, якія зараз выкрыты памімо райкома і РВК. За гэта Плятнёў і Жукоўскі павінны несці адказнасць. У мінулым годзе па асабістай дырэктыве Плятнёва з фонда ўзаемадапамогі забіралі зярно ў лік закупкі хлеба.

Плятнёў і Жукоўскі бессаромна, з лёгкай рукі верных падхалімаў з дзяржаўнай кішэні атрымлівалі грошы, а падчас нават натурай. Дырэктар канторы Плодагародніны Шкляраў падзяліў паміж Плятнёвым і Жукоўскім 1000 рублёў з фонда прэміравання здатчыкаў гародніны. Дырэктар соўгаса «Смілавічы» Жылінскі,—былы эсэр—акуратна забяспечваў свае раённае начальства прадуктамі соўгаса.

Рэдакцыяй «Звязды» Плятнёву, Жукоўскаму і іншым раённым кіраўнікам накіроўваліся дзесяткі сігналаў і скарг працоўных. Гэтыя сігналы яны, як правіла, марынавалі і глушылі. На іх або зусім не адказвалі, або адказвалі па-чыноўніцку. Загадваць адказамі даручылі выключна кіраўніку спраў райкома.

Паўстае зусім законнае пытанне, як церпіць партыйная арганізацыя раёна такое кіраўніцтва РК КП(б)Б і РВК. Час, нарэшце, партыйнай арганізацыі патрабаваць ад сакратара РК КП(б)Б і старшыні РВК адказу за ўсе антыпартыйныя дзеянні, за шкодніцкія, варожыя справы, якія творацца ў раёне. Партыйнай арганізацыі неабходна сапраўды па-большэвіцку ўзяцца за ачыстку раёна ад шкоднікаў і прахадзімцаў і ліквідацыю вынікаў іх шкодніцтва.

КАГАН, СТРЭЛЬНІЦКАЯ.

IX З'ЕЗД КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ ФРАНЦЫІ

АРЛЬ, 25 снежня. (Спецкар. ТАСС). У сувязі з адкрыццём сёння IX з'езда камуністычнай партыі Францыі, горад Арль, на поўдні краіны, прыняў святочны выгляд. Многія вуліцы і плошчы ўпрыгожаны чырвонымі і французскімі трохкаляровымі сцягамі і мясцовымі правінцыяльнымі сцягамі. Насельніцтва горада цёпла сустракае дэлегатаў з'езда.

У 14 гадзін на гарадской плошчы пачалося народнае святкаванне, на якое сабралася каля 15 тысяч чалавек. Марсель Кашэн у сваёй прамове заклікаў насельніцтва горада да актыўнага ўдзелу партыі ў стварэнні народнага антыфашысцкага фронта, патрабаваў бязлітаснага выкрыцця і знішчэння раскрытай ва Францыі фашысцкай змовы.

Генеральны сакратар ЦК кампартыі Морыс Тарэз у сваёй прамове ўказаў на рост партыі, адзначаючы, што яе лік членаў уключае ў сучасны момант каля 350 тысяч чалавек, а разам з камсамолам і «Саюзам дзяўчат Францыі» — каля поўмільёна.

Выступіўшага на святкаванні сацыяліста — мэра горада Арль — сабраўшыяся сустрэлі воклічамі: «Няхай жыве адзінства, няхай жыве адзіная рэвалюцыйная партыя пралетарыята!»

Урачыстае адкрыццё з'езда кампартыі адбудзецца сёння ў 18 гадзін 30 мін.

* * *

АРЛЬ, 26 снежня. (БЕЛТА). Работа IX з'езда французскай кампартыі пачалася ўчора ўвечары.

У парадку дня з'езда пытанні: 1) Французскі народны фронт і яго міжнародныя задачы (дакладчык Тарэз); 2) ліквідацыя расколу і адзінства рабочага класа (дакладчык Дзюкло); 3) народны фронт і сялянства Францыі (дакладчык Рэно Жан); 4) вялікая сям'я камуністаў (дакладчык Жытон).

Ганаровы прэзідыум з'езда выбран у складзе таварышаў: Сталіна, Дзімітрава, Мануільскага, Тэльмана, Хозе Дыяса, Пасіянарыі, Ван Міна, Вільгельма Піка і інш. У прэзідыум выбраны: Кашэн, Тарэз, Дзюкло, Жытон, Марці і Рэно Жан.

ЗАБАСТОЎКА РАБОЧЫХ ХАРЧОВЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ ПАРЫЖА

ПАРЫЖ, 24 снежня. (БЕЛТА). Вечарам 22 снежня рабочыя і служачыя прадпрыемстваў, снабжаючых Парыж харчовымі прадуктамі, і шофёры аўтатранспарта акцыянерных таварыстваў, якія займаюцца перавозкай прадуктаў, разгледзеўшы рашэнне арбітража з повада прад'яўленых імі патрабаванняў, прызналі гэта рашэнне непрымальным і абвясцілі забастоўку з вечара 23 снежня.

Забастоўка ахапіла ўсе харчовыя прадпрыемствы і транспарт, а таксама базары. З прычыны адмаўлення шофёраў грузавых машын ад перавозкі тавараў, на розных вакзалах Парыжа скапілася да 1.800 тон гароднiны, птушак і мяса. Прэфектура мабілізавала 100 ваенных грузавікоў, якія пачалі перавозіць тавары на рынкі.

Разгрузка харчовых прадуктаў адбываецца пад аховай жандараў.

Бастуючыя захапілі прадпрыемствы харчовай прамысловасці і склады.

Учора ў Буа-дзю-Каломб (захад Парыжа) паліцыя прабавала сілай выцесніць рабочых з займаемых імі прадпрыемстваў кампаніі Гудрыч. Рабочыя далі трывожныя сігналы, на якія збегліся да 10 тысяч рабочых суседніх фабрык і перашкодзілі паліцыі ажыццявіць свой намер.

Да рабочых і служачых прадпрыемстваў Гудрыч далучыліся рабочыя і служачыя акцыянернага таварыства Альстом.

Камуністычная і сацыялістычная арганізацыі адправілі прэм'еру Шотану патрабаванне з пратэстам супроць спроб паліцыі сілай ачысціць занятыя бастуючымі прадпрыемствы.

ЗАТРЫМАННЕ СОВЕЦКАГА ПАРАХОДА КАЛЯ ГІБРАЛТАРА

ПАРЫЖ, 26 снежня. (БЕЛТА). Па паведамленню агенцтва Гавас з Танжэра, совецкі грузавы параход «Шчорс», які знаходзіцца каля Гібралтара, 23 снежня перадаў па радыё, што ён затрыман іспанскімі мяцежнікамі і адведзен у Сеуту.

АНТЫСОВЕЦКІЯ ПРАВАКАЦЫІ Ў ШАНХАІ

ШАНХАЙ, 25 снежня. (БЕЛТА). 24 снежня ў 9 гадзін вечара на тэрыторыі французскай канцэсіі ў Шанхаі невядомымі бандытамі была кінута граната ў кватэру інжынера Друры, які з'яўляецца членам праўлення клуба грамадзян СССР. Асколкамі гранаты Друры лёгка ранен.

У гэты-ж дзень ў 11 гадзін вечара была кінута бомба ў памяшканне агенцтва «Інтурыст», размешчанага на тэрыторыі міжнароднага сетльмента. Сіла выбуху была настолькі вялікая, што шкло выбіта не толькі ў бліжніх кварталах, але і ў доме праз вуліцу.

Ад выбуху ў «Інтурысце» ніхто не пацярпеў, бо ў канторы нікога не было з-за позняга часу. Па маючыхся даных, бомба была падкінута невядомымі асобамі, пад'ехаўшымі да канторы «Інтурыст» на аўтамашыне.

З часу акупацыі японцамі Шанхая гэта ўжо пятая правакацыя падобнага роду, ажыццяўляемая японскімі белагвардзейцамі і, несумненна, інспіраваная японскай разведкай (апошняя, да рэчы, мае ў гэтай галіне вялікі вопыт, аб чым можна судзіць па факту напада на совецкае консульства ў Тяньцзіне).

Звяртае на сабе ўвагу пасіўнасць паліцыі міжнароднага сетльмента і французскай канцэсіі. Гэта паліцыя быстра і ўмела раскрывае самыя заблытаныя злачынствы, але звычайна выяўляе поўную «бяссільнасць» і «неулаўлівасць» пры спробах выкрыцця «неулавімых» бандытаў, якія адкрыта з'яўляюцца з бомбамі да будынкаў у цэнтры горада і беспакарана ўчыняюць тэрарыстычныя дзеянні.

У радах кітайскай арміі, якая змагаецца супроць японскіх захватчыкаў, знаходзіцца і студэнцкі корпус, які складаецца з добра абучанай і прайшоўшай спецыяльную ваенную падрыхтоўку студэнцкай моладзі. НА ЗДЫМКУ: баец студэнцкага корпуса ў засадзе. (СФ).

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

ПАРТЫЗАНСКІЯ АТРАДЫ ЗМАГАЮЦЦА З АКУПАНТАМІ

ХАНЬКОУ, 25 снежня. (БЕЛТА). Па вестках, паступаючых з фронта, шматлікія партызанскія атрады вядуць актыўную барацьбу з японцамі ў прыфрантовай паласе. Асаблівасцю гэтай барацьбы з'яўляецца аб'яднанне дзеянняў партызан і рэгулярнай кітайскай арміі. Партызанскія атрады ўзніклі на ўсіх участках фронта, але асабліва актыўна яны дзейнічаюць у горным раёне Тайхань, на граніцах правінцыі Шаньсі, Хэнань і Хэбэй, а таксама за ўсходняй часткай правінцыі Шаньдун.

Партызанскія атрады, аперыруючыя на граніцы правінцый Шаньсі і Хэбэй, аб'яднаны пад агульным камандаваннем генерала Чан-Інь-у. Асноўная маса партызан складаецца з былых салдат 29-й арміі, студэнтаў і рабочых з захопленых японцамі прадпрыемстваў. Буйны атрад лікам у 6 тысяч чалавек пад камандаваннем Лі Ся-фей дзейнічае ў цэнтральнай частцы правінцыі Хэбэй. 19 снежня японскі атрад, рабаваўшы вёску Ваншін (захадней Піншаня, у правінцыі Хэбэй), сустрэў рашучае супраціўленне з боку партызан і насельніцтва гэтай мясцовасці.

АДКАЗ ЯПОНСКАГА ЎРАДА ЗША

НЬЮ-ЁРК, 25 снежня. (БЕЛТА). Дзяржаўны дэпартамент (міністэрства замежных спраў ЗША) атрымаў ад японскага ўрада адказную ноту з поваду затаплення амерыканскіх параходаў і кананеркі «Пэнэй». У сваёй ноце японскі ўрад сцвярджае, што бамбардыроўка «Пэнэй» адбылася «памылкова» і ўказвае, што начальнік авіяцыйных сіл, адказны за гэту бамбардыроўку, зняты і адклікан з Кітая. Японскі ўрад запэўняе ўрад ЗША, што ён «катэгарычна загадаў ваенным і морскім уладам, а таксама міністэрству замежных спраў удзяляць больш увагі, чым яны гэта рабілі да гэтага часу, захаванню інструкцыі аб непарушэнні правоў і аб неўмяшанні ў інтарэсы ЗША і іншых дзяржаў».

Дзяржаўны дэпартамент апублікаваў сёння японскую ноту без усякіх каментарыяў.

***

ТОКІО, 25 снежня. (БЕЛТА). Японская газета «Цюгай Сіягіо» выказвае вялікае незадавальненне ў сувязі з узмацненнем англійскай эскадры ў далёкаўсходніх водах. Газета піша: «Нам непрыемна слухаць аб узмацненні англійскага далёкаўсходняга флота. Калі гэтым крокам Англія хоча абмежаваць японскія дзеянні ў Кітаі, мы павінны сказаць, што такі акт з боку Англіі да дабра не прывядзе».

ТРАЦКІСТЫ НА СЛУЖБЕ Ў ЯПОНСКАЙ РАЗВЕДКІ

ХАНЬКОУ, 26 снежня. (БЕЛТА). У Цындао (партовы горад у правінцыі Шаньдун) раскрыта буйная група дыверсантаў, створаная японскім штабам. 20 снежня дыверсанты гэтай групы падпалілі з мэтай правакацыі некалькі жыллёвых дамоў, што належаць японцам. У сувязі з гэтым арыштавана звыш 200 чалавек. 14 чалавек з ліку арыштаваных 22 снежня былі расстраляны. У фармуемых японскім штабам узброеных атрадах дыверсантаў служаць кітайскія трацкісты.

З Кантона паведамляюць, што трацкісты, якія знаходзяцца на службе ў японскай разведкі, нядаўна разаслалі трацкістам правінцый Гуандун і Гуансі дырэктыву «перабрацца на поўнач для актыўнай барацьбы супроць нанкінскага ўрада».

ЗВОДКА

аб ходзе загатовак ільнапенькапрадукцыі па раёнах БССР на 25 снежня 1937 г. (у проц.)

НАЗВА РАЁНАЎ	Лён трэпаны	Ільна-траста	Пянька ў пераводзе ў пяньку сырэц	НАЗВА РАЁНАЎ	Лён трапаны	Ільнатраста	Пенька ў пераводзе ў пяньку сырэц
Асвейскі	—	97,2	—	Талачынскі	201,2	105,0	31,4
Аршанскі	87,5	104,9	6,8	Цярахоўскі	29,8	119,4	18,0
Бешанковіцкі	37,1	117,4	14,7	Ушацкі	64,5	104,6	3,8
Багушэўскі	36,0	132,5	25,0	Уваравіцкі	—	62,0	1,1
Бялыніцкі	75,2	101,5	17,1	Хоцімскі	26,0	100,7	4,6
Бабруйскі	45,4	30,2	14,3	Хойніцкі	61,1	—	66,7
Барысаўскі	71,2	—	104,3	Халопеніцкі	87,1	109,0	45,6
Будакашалеўскі	54,6	—	9,2	Чашніцкі	176,4	109,8	11,0
Быхаўскі	62,7	—	32,6	Чавускі	100,1	103,4	20,6
Бярэзінскі	69,0	—	52,5	Шклоўскі	95,3	104,7	13,6
Ветрынскі	—	92,0	—	Асіпавіцкі	74,2	—	71,7
Веткаўскі	66,9	—	19,1	Брагінскі	66,3	—	85,4
Віцебскі	68,6	316,0	—	Бягомльскі	98,2	—	89,0
Гарадоцкі	33,1	126,2	—	Гомельскі	101,4	—	41,0
Горацкі	130,7	113,4	5,5	Глускі	75,5	—	64,9
Дрысенскі	—	112,7	—	Грэскі	10,8	—	37,9
Дубровенскі	52,4	157,5	0,4	Добрушскі	71,0	133,3	23,0
Дрыбінскі	65,8	99,9	8,1	Ельскі	88,8	—	122,0
Даманавіцкі	64,1	—	95,3	Жыткавіцкі	97,7	—	131,0
Жлобінскі	53,0	—	13,3	Заслаўскі	84,6	—	1,5
Журавіцкі	85,9	99,3	14,3	Камарынскі	73,8	—	101,9
Круглянскі	189,8	94,5	15,3	Клічаўскі	60,4	—	26,0
Касцюковіцкі	83,6	96,5	13,4	Копыльскі	84,5	—	21,3
Крупскі	101,9	97,8	43,4	Капаткевіцкі	101,8	—	98,2
Клімавіцкі	86,7	—	23,6	Лагойскі	95,6	—	40,0
Крычаўскі	82,7	90,7	31,4	Лельчыцкі	57,5	—	116,6
Кармянскі	21,2	73,2	17,2	Лоеўскі	102,3	—	58,4
Кіраўскі	54,1	85,9	14,7	Любаньскі	69,2	—	23,4
Чырвонапольскі	17,1	83,8	12,8	Менскі	77,9	—	11,2
Лёзненскі	—	90,3	—	Нараўлянскі	62,2	—	109,3
Лепельскі	—	103,4	3,3	Парыцкі	49,5	—	58,1
Мсціслаўскі	111,0	77,5	2,6	Плешчаніцкі	84,8	—	64,0
Мехаўскі	50,6	106,1	—	Прапойскі	73,2	—	30,5
Магілеўскі	72,6	114,3	14,0	Петрыкаўскі	74,2	—	138,5
Мозырскі	76,8	—	113,0	Смалявіцкі	34,1	—	22,0
Полацкі	—	110,6	—	Старадарожскі	65,9	—	55,4
Пухавіцкі	—	79,9	23,7	Старобінскі	104,0	—	25,8
Расонскі	—	94,1	—	Свяцілавіцкі	49,1	—	27,0
Рэчыцкі	65,8	—	67,7	Тураўскі	76,5	—	222,4
Рагачоўскі	35,7	106,8	20,0	Уздзенскі	123,8	—	49,5
Сенненскі	135,4	106,4	19,3	Чачэрскі	63,1	—	16,5
Сіроцінскі	20,4	83,7	—	Чырвонаслабодск	113,9	—	62,0
Суражскі	71,5	115,4	—	Чэрвеньскі	47,8	—	48,7
Слуцкі	85,0	—	28,0	Чэрыкаўскі	71,6	—	15,0
Смілавіцкі	40,2	131,1	17,6				

Загадчык сектара аператыўнага ўліку КОРЗУН.

ХРОНІКА

ЦВК СССР зацвердзіў тав. **Тарапчонава С. Н.** першым намеснікам народнага камісара шляхоў зносін СССР.

ЦВК СССР зацвердзіў тав. **Кухаркіна** А. Ф. намеснікам народнага камісара шляхоў зносін СССР.

ЦВК СССР зацвердзіў тав. **Карценева** І. С. намеснікам народнага камісара шляхоў зносін СССР.

60 ТЫСЯЧ ЧАЛАВЕК ГЛЯДЗЕЛІ ФІЛЬМ „ЛЕНІН У КАСТРЫЧНІКУ"

Цікавасць працоўных Менска да фільма «Ленін у Кастрычніку», які дэманструецца ў кінотэатры «Пролетарый», не аслабявае. Гэты выдатны фільм глядзелі ўжо 60.000 чалавек. Штодзенна працягваюць паступаць заяўкі ад калектываў фабрык, заводаў, навучальных устаноў. Для прагляду гэтага гісторыка-рэвалюцыйнага фільма аб незабыўных кастрычніцкіх днях 1917 года ў Менск прыязджаюць калгаснікі і рабочыя соўгасаў з прылягаючых мясцовасцей.

ТЭЛЕФАНІЗАЦЫЯ СЕЛЬСОВЕТАЎ І КАЛГАСАЎ БССР

У БССР тэлефон ужо не рэдкасць у самых аддалёных пунктах рэспублікі. 1353 сельсоветы, або 92 проц. усіх сельсоветаў БССР маюць тэлефонную сувязь. У такіх раёнах, як Тураўскі, Лельчыцкі на Палессі поўнасцю тэлефанізаваны ўсе сельсоветы. Тэлефон усё больш укараняецца і ў калгасы. Да 600 калгасаў абсталяваны тэлефонамі і маюць магчымасць звязвацца з Менскам, Масквой і іншымі пунктамі Совецкага Саюза.

У 1938 годзе будзе завершана тэлефанізацыя ўсіх сельсоветаў БССР. У сетку сувязі будуць таксама ўключаны і 290 калгасаў у розных раёнах.

Апрача таго намечана абсталяванне 227 новых падстанцый ёмкасцю ў 20—30 нумароў кожная, галоўным чынам, у паштовых аддзяленнях пры сельсоветах. Гэта дасць магчымасць устанавіць тэлефоны ў бальніцах, школах, сельпо і іншых сельскіх установах.

Намеснік адказнага рэдактара І. М. ОФЕНГЕЙМ.

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:

Беларускі Дзяржаўны драматычны тэатр — абан. № 79 — ВОЧНАЯ СТАЎКА. «Чырвоная зорка» — КАЦЯРЫНА. «Пролетарый» — ЛЕНІН У КАСТРЫЧНІКУ. Дзіцячы гукавы кінотэатр — КАРО. «Інтэрнацыянал» — АНЕНКАЎШЧЫНА. «Спартак» — ПЁТР ПЕРШЫ.

28 снежня 1937 г. у 6 гадзін вечара, у памяшканні клуба імя Сталіна (рог Комсамольскай і Інтэрнацыянальнай)

адбудзецца

ПАСЕДЖАННЕ ПЛЕНУМА МЕНГОРСОВЕТА

ПАРАДАК ДНЯ:

1) Аб выкананні пастановы ЦВК і СНК СССР аб захаванні жыллёвага фонда і паляпшэнне жыллёвай гаспадаркі ў гарадах. (Даклад. т. ВАНЕЕЎ).

2) Арганізацыйныя пытанні.

На пленум запрашаюцца кіраўнікі дамамі Комгаса.

ПРЭЗІДЫУМ МЕНГОРСОВЕТА.

ДА ЎВАГІ КАЛГАСАЎ, МТС, СОЎГАСАЎ, ВЕТУРАЧОЎ, ВЕТФЕЛЬЧАРОЎ, АГРАНОМАЎ І РАЙЗЕМАДДЗЕЛАЎ

АДДЗЕЛ ПАДПІСКІ КОГІЗ'а (г. Менск, Совецкая, 73)

ПРАДАЎЖАЕ ПРЫЁМ ПАДПІСКІ на сельскагаспадарчыя ЖУРНАЛЫ на 1938 год.

НАЗВА ЖУРНАЛАЎ	Кольк. нумароў у год	Падпісная цана: на год	на 6 мес.	на 3 мес.
«СОЦИАЛИСТИЧЕСКАЯ РЕКОНСТРУКЦИЯ СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА»	12	30 р. — к.	15 р. — к.	7 р. 50 к.
«МЕХАНИЗАЦИЯ и ЭЛЕКТРИФИКАЦИЯ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОГО СЕЛЬСК. ХОЗЯЙСТВА»	12	21 р. — к.	10 р. 50 к.	5 р. 25 к.
«ТРАКТОРИСТ-КОМБАЙНЕР»	24	18 р. — к.	9 р. — к.	4 р. 50 к.
«ХИМИЗАЦИЯ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОГО ЗЕМЛЕДЕЛИЯ»	12	24 р. — к.	12 р. — к.	6 р. — к.
«СЕЛЕКЦИЯ И СЕМЕНОВОДСТВО»	12	15 р. — к.	7 р. 50 к.	3 р. 75 к.
«ЯРОВИЗАЦИЯ»	6	12 р. — к.	6 р. — к.	—
«СВЕКЛОВИЧНОЕ ПОЛЕВОДСТВО»	12	12 р. — к.	6 р. — к.	3 р. — к.
«СОВЕТСКИЙ ХЛОПОК»	12	24 р. — к.	12 р. — к.	6 р. — к.
«ЛЕН И КОНОПЛЯ»	12	9 р. — к.	4 р. 50 к.	2 р. 25 к.
«ПЛОДООВОЩНОЕ ХОЗЯЙСТВО»	12	12 р. — к.	6 р. — к.	3 р. — к.
«ПРОБЛЕМЫ ЖИВОТНОВОДСТВА»	12	27 р. — к.	13 р. 50 к.	6 р. 75 к.
«КОЛХОЗНАЯ ТОВАРНАЯ ФЕРМА»	24	12 р. — к.	6 р. — к.	3 р. — к.
«СВИНОВОДСТВО»	12	9 р. 60 к.	4 р. 80 к.	2 р. 40 к.
«КОНЕВОДСТВО»	12	9 р. 60 к.	4 р. 80 к.	2 р. 40 к.
«СОВЕТСКОЕ ПТИЦЕВОДСТВО»	12	9 р. 60 к.	4 р. 80 к.	2 р. 40 к.
«КРОЛИКОВОДСТВО»	12	7 р. 20 к.	3 р. 60 к.	1 р. 80 к.
«ПЧЕЛОВОДСТВО»	12	9 р. 60 к.	4 р. 80 к.	2 р. 40 к.
«СОВЕТСКАЯ ВЕТЕРИНАРИЯ»	12	15 р. — к.	7 р. 50 к.	3 р. 75 к.
«ВЕТЕРИНАРНЫЙ ФЕЛЬДШЕР»	12	9 р. 60 к.	4 р. 80 к.	2 р. 40 к.
«УЧЕТ И ФИНАНСЫ В КОЛХОЗАХ»	12	6 р. — к.	3 р. — к.	1 р. 50 к.
«ВЕСТНИК СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ»	12	36 р. — к.	18 р. — к.	9 р. — к.

ЗАКАЗЫ І ГРОШЫ ШЛІЦЕ ПА АДРАСУ: г. Менск, Совецкая, 73. аддзелу падпіскі КОГІЗ'а. Разліковы рахунак у Дзяржбанку № 152049.

Заказы таксама прымаюцца ўсімі аддзяленнямі і магазінамі Беларускага аддзялення КОГІЗ'а.

АРГАНІЗУЙЦЕ РАДАСНУЮ СУСТРЭЧУ НОВАГА ГОДА ШЧАСЛІВЫМ ДЗЕЦЯМ СОВЕЦКАЙ КРАІНЫ!

УСЕ НА БАЗАР ЁЛАЧНЫХ упрыгожанняў

Менская кантора БЕЛПРАМГАНДЛЯ АДКРЫЛА спецыяльны ПАВІЛЬЁН на гарадскім скверы (рог Совецкай і Энгельса) ПА ПРОДАЖУ ЁЛАЧНЫХ УПРЫГОЖАННЯЎ у вялікім выбары і асартыменце і НОВАГОДНІХ ПАДАРУНКАЎ дзецям.

Спяшайцеся загадзя забяспечыць сябе лепшым наборам ёлачных упрыгожанняў.

У СПЕЦЫЯЛІЗАВАНЫХ МАГАЗІНАХ БЕЛАДДЗЯЛЕННЯ „СОЮЗМЕХТОРГА"

да зімовага сезона ЁСЦЬ у вялікім выбары

МАНТО і ЖАКЕТЫ з белкі натуральнай сібірскай, з крота.

ЛІСІЦА чорна-серабрыстая і чорна-бурая натуральная, ШКУРКІ КАРАКУЛЯ чорнага і карычневага

ПА СВАЁЙ ЯКАСЦІ БЕЛКА З'ЯЎЛЯЕЦЦА САМАЙ МОЦНАЙ, ЦЁПЛАЙ І ПРЫГОЖАЙ ФУТРАЙ.

КРАТОВАЕ МАНТО—ПРЫГОЖАЕ І ЗРУЧНАЕ.

Таксама ёсць у асартыменце ПІДЖАКІ МУЖЧЫНСКІЯ, ЖАКЕТЫ ІНШЫХ ФУТРАЎ, ГАЛАЎНЫЯ ЎБОРЫ, ГАРЖЭТЫ з ЗАЙЦА, І ФУТРАВАЯ ГАЛАНТАРЭЯ.

АДРАСЫ МАГАЗІНАЎ:

г. Менск, № 1, Ленінская, 16
г. Менск, № 2, Совецкая, 71
г. Гомель, № 3, Совецкая, 2
г. Магілеў, № 4, Першамайская, 21
г. Віцебск, № 5, вул. «Праўды», 3
г. Бабруйск, № 6, Соцыялістычная, 122

ПАСТАНОВА № 45

ПРЭЗІДЫУМА МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА ад 14 снежня 1937 г.

„АБ МЕРАХ ПАЖАРНАЙ БЕЗАПАСНАСЦІ ПРЫ НАЛАДЖВАННІ НОВАГОДНІХ ЁЛАК"

1. Забараніць асвятленне наладжваемых ёлак адкрытым агнём, як-та: свячамі, лямпамі, ліхтарамі і т. д., асвятленне ёлак павінна быць толькі электрычнае з добра ізаляванай праводкай.

Электрычнае абсталяванне на ёлках павінна даручацца вопытным манцёрам.

У месцах масавага збору дзяцей на ёлку павінна быць устаноўлена дзяжурства электраманцёра.

2. Колькасць дзяцей, дапускаемых у памяшканні, у якіх наладжваецца ёлка, павінна быць строга абмежавана ў адпаведнасці з плошчай памяшкання і колькасцю выхадаў.

3. У часе правядзення ёлкі павінны быць устаноўлены дзяжурствы з дарослых, а таксама і пажарны пост.

4. Памяшканні, прызначаемыя для наладжвання ёлак і самі ёлкі павінны быць папярэдне агледжаны прадстаўнікамі пажарнай аховы НКВД горада і толькі з іх санкцыі дапушчаны да скарыстання.

5. Адказнасць за правільную арганізацыю і падтрыманне парадку ў памяшканні, дзе будзе наладжана ёлка, ускладаецца на дырэктароў школ, устаноў, прадпрыемстваў, а ў жылых дамах — на наладжваючага ёлку.

6. Вінаватыя ў незахаванні гэтай пастановы будуць прыцягвацца да адказнасці.

Старшыня Менскага гарадскога Совета В. ВАНЕЕЎ.
Сакратар горсовета І. КАЗЛОЎСКІ.

ЦЭНТРАЛЬНЫ ТЭЛЕГРАФ БССР

ПАВЕДАМЛЯЕ ЎСЕ ЎСТАНОВЫ І ПРАДПРЫЕМСТВЫ г. МЕНСКА, ШТО для правільнай і своечасовай дастаўкі ТЭЛЕГРАМ НЕАБХОДНА да 1 студзеня 1938 г. ЗАРЭГІСТРАВАЦЬ або ПЕРАРЭГІСТРАВАЦЬ свае ЎМОЎНЫЯ АДРАСЫ НА ЦЭНТРАЛЬНЫМ ТЭЛЕГРАФЕ — Ленінская, 34 (2 паверх).

У ЗАЯВЕ ПРЫ РЭГІСТРАЦЫІ НЕАБХОДНА ЎКАЗАЦЬ СКАРОЧАНЫ АДРАС, ПОЎНУЮ НАЗВУ ЎСТАНОВЫ, ДАКЛАДНЫ АДРАС — КУДЫ ДАСТАЎЛЯЦЬ ТЭЛЕГРАМЫ, ЧАС ДАСТАЎКІ І НУМАР ТЭЛЕФОНА.

ЗА КАРЫСТАННЕ ЎМОЎНЫМ АДРАСАМ ГРОШЫ НЕАБХОДНА ЎНОСІЦЬ ПРЫ ЗАЯВЕ Ў ЦЭНТРАЛЬНЫ ТЭЛЕГРАФ—ЛЕНІНСКАЯ, 34 (2 ПАВЕРХ).

ПРЫ НЯСВОЕЧАСОВАЙ РЭГІСТРАЦЫІ І НЯЎПЛАЦЕ ГРОШАЙ, ТЭЛЕГРАМЫ З УМОЎНЫМІ АДРАСАМІ З 1 СТУДЗЕНЯ 1938 Г. БУДУЦЬ ДАСТАЎЛЯЦЦА СА СПЕЦЫЯЛЬНЫМІ РАХУНКАМІ, ШТО ЎСКЛАДНІЦЬ СВОЕЧАСОВУЮ ДАСТАЎКУ ТЭЛЕГРАМ.

Бланкі-заявы разасланы па ўстановах.

ЦЭНТРАЛЬНЫ ТЭЛЕГРАФ.

БЕЛКАНТОРА ПРОМБАНКА і БЕЛКОМУНБАНК

ПАВЕДАМЛЯЮЦЬ СВАІХ КЛІЕНТАЎ, што пастановай СНК СССР ад 3 снежня 1937 г. за № 2102 і ўказаннем НКФ СССР ад 28 лістапада 1937 г. з 1 студзеня 1938 г.

на ПРОМБАНК ускладзена фінансаванне жыллёвага, комунальнага і культурна-бытавога будаўніцтва наркаматаў і ведамстваў, фінансаванне прамысловага будаўніцтва якіх праходзіць праз Промбанк.

ФІНАНСАВАННЕ БУДАЎНІЦТВА БЕЛДЗЯРЖКІНО З 1 СТУДЗЕНЯ 1938 г. ПЕРАДАЕЦЦА БЕЛКОМУНБАНКУ.

БЕЛКАНТОРА ПРОМБАНКА.
БЕЛКОМУНБАНК.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: Менск, Совецкая, 63. ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: рэдактара — 21-352; сакратарыята — 25-188, 20-830; аддзелаў: партыйнага — 21-353, совецкага будаўніцтва і гандлю — 22-412, прамысловага — 21-356, сельскагаспадарчага — 21-846, культуры — 23-955, масавай і замежнай інфармацыі — 25-189, аддзела пісем — 20-844, 21-399, 21-885, ілюстрацыйнага і стыльрэдактуры — 21-556, абвяў — 21-845.

Уп. Галоўлітбела № К—3199. Друкарня «Звязды», Менск, Совецкая, 63. Ю., Л., Б